Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2139 | 4 pagini — 20 bani | Sîmbătă 17 martie 1956

IN NUMĂRUL DE AZI:

Oamenii muncii din Capitală cinstesc memoria tovarăşului Boleslaw Bierut

Adunarea de doliu din Capitală

Vineri după amiază a avut loc în sala Ateneului R.P.R. adunarea de doliu organizată de Comitetul orăşenesc Bucureşti al P.M.R. pentru cinstirea memoriei tovarăşului Boleslaw Bierut, prim secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, eminent activist al mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale.

In această zi cînd la Varşovia au avut loc funeraliile marelui fiu al poporului polonez, talentat organizator al construcţiei socialiste în Polonia, Boleslaw Bierut, oamenii muncii din Capitala ţării noastre s-au întrunit într-o adunare de doliu pentru a-şi exprima sentimentul lor de solidaritate şi caldă prietenie faţă de clasa muncitoare poloneză şi întregul popor polonez şi de asemenea hotărîrea de a dezvolta neîncetat legăturile frăţeşti de colaborare şi alianţă dintre Republica Populară Romînă şi Republica Populară Polonă.

La masa prezidiului au luat loc tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Jan Izydorczyk, ambasadorul R.P. Polone la Bucureşti, A. A. Epişev, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti, Gh. Apostol, Al. Moghioroş, Miron Constantinescu, C. Pîrvulescu, P. Borilă, Al. Drăghici, N. Ceauşescu, I. Besudnov, redactor şef adjunct al ziarului „Pentru pace trainică, pentru democraţie populară!", D Coliu, L. Răutu, Şt. Voitec, S. Bughici, Al. Bîrlădeanu, J. Fazekaş, Fl. Dănălache, acad. I. Murgulescu, Cornel Fulger, I. Pas, acad. Şt. Milcu, Stelian Moraru, Boris Caragea, maestru emerit al artei, Ion Perianu, directorul uzinelor „Boleslaw Bierut", Ion Dumitru, secretarul organizaţiei de partid al uzinelor „Boleslaw Bierut", Ion Petrescu, muncitor fruntaş la uzinele „Matyas Rakosi", Valeria Matei, textilistă fruntaşă la F.R.B., Ion Bărbăţeanu, muncitor fruntaş la Complexul C.F.R. Griviţa Roşie.

Au luat parte membri ai C.C. al P.M.R. şi membri ai guvernului, activişti de partid şi ai organizaţiilor obşteşti, oameni de ştiinţă, artă şi cultură, militari, muncitori şi funcţionari din întreprinderile şi instituţiile din Capitală.

Au participat membri ai corpului diplomatic.

Adunarea de doliu a fost deschisă de tov. Florian Dănălache, prim-secretar al Comitetului orăşenesc Bucureşti al P.M.R. Pe fundalul scenei Ateneului R.P.R., drapată în roşu, între drapele îndoliate, se află portretul tovarăşului Boleslaw Bierut în ramă cernită.

In memoria tovarăşului Boleslaw Bierut, cei prezenţi au păstrat un moment de reculegere.

In numele Partidului Muncitoresc Romîn şi al Comitetului său Central, al Prezidiului Marii Adunări Naţionale şi al Consiliului de Miniştri al R.P.R. a luat cuvîntul tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej prim-secretar al C.C. al P.M.R.

A luat apoi cuvîntul acad. prof. dr. St. Milcu, secretar-prim al Academiei R.P.R.

In numele muncitorilor, inginerilor şi funcţionarilor uzinelor care poartă numele lui Boleslaw Bierut a vorbit tov. Ion Dumitru, secretarul organizaţiei de partid a uzinelor.

Cuvîntarea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej

Dragi tovarăşi,

Incetarea din viaţă a tovarăşului Boleslaw Bierut, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, eminent conducător al poporului polonez, militant de frunte al mişcării comuniste internaţionale, neobosit luptător pentru cauza păcii, este o mare pierdere pentru clasa muncitoare şi întreaga omenire progresistă.

Tovarăşul Boleslaw Bierut a fost un fiu credincios al poporului polonez, un luptător înflăcărat şi neobosit a cărui inimă a bătut pînă la ultima suflare pentru binele şi fericirea patriei sale. Timp de peste 40 de ani Boleslaw Bierut s-a aflat neclintit în rîndurile celor mai buni fii ai poporului său, fiind un militant activ al mişcării muncitoreşti revoluţionare. Avînd încredere neţărmurită în masele populare, păstrînd întotdeauna vie şi indisolubilă legătura cu clasa muncitoare, cu masele largi ale poporului, el a înfruntat teroarea şi persecuţiile sălbatice ale autorităţilor reacţionare şi dictaturii fasciste, fără a se lăsa abătut de la drumul ales — drumul luptei revoluţionare sub steagul marxism-leninismului. Devotamentul faţă de cauza comunismului, fidelitatea nezdruncinată faţă de ideile marxism-leninismului, eforturile neobosite de a înarma clasa muncitoare şi întregul popor polonez cu aceste idei mărețe şi priceperea de a le aplica creator, l-au caracterizat pe Boleslaw Bierut în întreaga sa viaţă şi activitate.

Tovarăşul Bierut a fost unul din principalii organizatori ai luptei eroice pe care a purtat-o poporul polonez sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez pentru eliberarea patriei sale de sub jugul cotropitorilor hitlerişti, pentru făurirea statului democrat-popular.

Lupta forţelor democratice ale poporului călăuzită de Partidul Muncitoresc Unit Polonez, a dus, în condiţiile victoriei istorice a Uniunii Sovietice asupra fascismului, la statornicirea puterii populare în Polonia şi la transformări social-economice radicale. Ca preşedinte al Republicii şi apoi al Consiliului de Miniştri, ca prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., Boleslaw Bierut s-a remarcat ca un mare conducător politic şi om de stat. Sub conducerea Comitetului său Central în frunte cu Boleslaw Bierut, partidul clasei muncitoare poloneze s-a întărit considerabil, a realizat unificarea mişcării muncitoreşti pe baza marxism-leninismului, a condus poporul polonez la mari succese în consolidarea puterii populare şi construirea socialismului.

Patriot înflăcărat, Boleslaw Bierut a militat neobosit pentru triumful măreţelor principii ale internaţionalismului proletar, pentru dezvoltarea şi lărgirea continuă a prieteniei poporului polonez cu popoarele Uniunii Sovietice şi ale întregului lagăr socialist, pentru dezvoltarea relaţiilor de colaborare şi ajutor reciproc frăţesc dintre ţările acestui lagăr, pentru întărirea solidarităţii oamenilor muncii şi forţelor păcii de pretutindeni. „Noi iubim pămîntul nostru scump şi poporul nostru — spunea Boleslaw Bierut — sîntem legaţi puternic de moştenirea culturală şi de tradiţiile cele mai nobile ale istoriei poporului nostru; dar dragostea faţă de poporul nostru va fi la noi cu atît mai puternică cu cît se va îmbina mai strîns cu sentimentul de solidaritate faţă de forţele democratice şi antiimperialiste din lumea întreagă". Ultima sa cuvîntare, rostită de la tribuna Congresului al 20-lea al P.C.U.S., exprima convingerea sa fermă că acest congres istoric va fi un puternic stimulent pentru înflorirea continuă a Uniunii Sovietice şi a poporului sovietic, un puternic stimulent pentru întărirea continuă a întregului nostru lagăr socialist, pentru întărirea solidarităţii tuturor popoarelor care luptă pentru pace, un stimulent pentru creşterea continuă a forţelor progresului şi socialismului.

Poporul romîn l-a stimat pe Boleslaw Bierut ca pe un prieten sincer al său, a urmărit cu bucurie succesele pe care le-a obţinut poporul-frate polonez sub îndrumarea partidului său.

Boleslaw Bierut a militat cu însufleţire pentru strîngerea legăturilor de prietenie şi colaborare dintre Romînia şi Polonia. „Poporul polonez, scria nu de mult, tovarăşul Bierut, se va strădui şi mai departe să întărească legăturile frăţeşti şi de colaborare multilaterală cu poporul romîn în strînsă prietenie şi alianţă cu marele popor sovietic şi cu toate popoarele lagărului păcii şi democraţiei".

In aceste clipe grele, poporul romîn se simte alături de poporul polonez şi îşi exprimă hotărîrea şi voinţa sa fermă de a depune toate eforturile pentru întărirea prieteniei şi colaborării frăţeşti dintre ţările noastre, dintre toate popoarele lagărului socialist în frunte cu popoarele marii noastre prietene comune, Uniunea Sovietică. In rîndurile acestei familii unite nimeni şi nimic nu poate opri mersul nostru umăr la umăr pe drumul comun al construirii vieţii noi, socialiste.

Marea forţă călăuzitoare, inspiratorul şi organizatorul tuturor victoriilor oamenilor muncii din Polonia este Partidul Muncitoresc Unit Polonez. Sîntem convinşi că frăţescul popor polonez, strîngîndu-şi şi mai puternic rîndurile în jurul conducătorului său călit în lupte — Partidul Muncitoresc Unit Polonez, va obţine noi şi noi victorii în construirea socialismului şi în apărarea păcii, în realizarea ţelurilor pentru care a trăit şi a luptat Boleslaw Bierut.

Aducînd ultimul salut marelui dispărut, exprimăm încă odată, în numele Partidului Muncitoresc Romîn, şi al Comitetului său Central, al Prezidiului Marii Adunări Naţionale şi al Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne, în numele întregului popor romîn sentimentele fierbinţi de prietenie şi solidaritate faţă de Partidul Muncitoresc Unit Polonez, faţă de guvernul Poloniei Populare, faţă de poporul frate polonez.

Amintirea lui Boleslaw Bierut, scump prieten şi tovarăş de luptă, va trăi mereu în inima poporului romîn, în inima tuturor oamenilor muncii a căror cauză măreaţă a slujit-o cu cinste!

In sala Ateneului, în timpul adunării de doliu.

Cuvîntarea acad. Ştefan Milcu secretar prim al Academiei R. P. R.

Intristaţi tovarăşi,

Cu adîncă durere am aflat vestea trecerii din viaţă a tovarăşului Boleslaw Bierut, eminent om de stat al epocii noastre, militant de frunte al mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale, luptător fără răgaz pentru cauza păcii, a democraţiei şi socialismului, fiu devotat al clasei muncitoare căreia i-a consacrat întreaga viaţă.

In uriaşa muncă de reconstrucţie şi de construcţie a Poloniei devastate, în marile succese obţinute în politică, economie, cultură şi ştiinţă, i-au revenit grele răspunderi şi merite deosebite ca doctrinar, conducător şi organizator.

Impresionanta dezvoltare a culturii în R.P.P., succesele obţinute de oamenii de ştiinţă polonezi în cercetările teoretice, în tehnică, în agricultură, în medicină şi în alte domenii, n-ar fi fost posibile fără sprijinul acordat de Partidul Muncitoresc Unit Polonez şi fără aportul adus de tovarăşul Boleslaw Bierut în această operă.

Este bine cunoscută legătura indisolubilă dintre ştiinţă şi marxism-leninism. Existenţa şi intensitatea acestei legături sînt trăsături fundamentale ale ştiinţei progresiste.

Prin profunda cunoaştere a marxism-leninismului, prin aplicarea lui în activitatea practică şi prin fidelitatea sa faţă de concepţia despre lume a clasei muncitoare tovarăşul Boleslaw Bierut a asigurat o linie de dezvoltare justă a ştiinţei şi culturii în R.P.P.

Am avut ocazia să cunosc unele din realizările oamenilor de ştiinţă polonezi în domeniul medicinei, efortul lor eroic pentru refacerea spitalelor şi clinicilor distruse de război, lupta lor pentru educarea tinerei generaţii de medici şi concepţia înaltă despre rolul ştiinţei în progresul omenirii şi asigurarea unei vieţi fericite a poporului muncitor.

Numeroase institute de cercetări ştiinţifice şi de învăţămînt Academia de Ştiinţe a R.P.P., mii şi mii de biblioteci şi cămine culturale, sute de mii de publicaţii stau mărturie progresului pe care poporul frate polonez l-a realizat sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

In acest uriaş efort constructiv, poporul polonez a pierdut în persoana tovarăşului Boleslaw Bierut, un organizator excepţional, un conducător devotat şi încercat, un constructor al socialismului, care şi-a consacrat întreaga viaţă măreţei cauze a comunismului.

In aceste momente dureroase oamenii de ştiinţă din patria noastră, alături de întreg poporul muncitor, îşi exprimă sentimentele de solidaritate şi dragoste frăţească faţă de poporul polonez.

Ne vom strădui să dezvoltăm şi mai mult legăturile de prietenie cu ştiinţa poloneză, să învăţăm din experienţa constructorilor socialismului din R.P.P. şi să ne inspirăm în acţiunile noastre din viaţa exemplară a tovarăşului Boleslaw Bierut, din patriotismul său înflăcărat, din fidelitatea sa faţă de marxism-leninism, din ideea internaţionalismului proletar şi a prieteniei între popoarele lumii, pe drumul construirii socialismului şi a comunismului.

Cuvîntarea tov. Ion Dumitru secretarul organizaţiei de partid a uzinelor „Boleslaw Bierut"

Tovarăşi:

Colectivul de muncitori, tehnicieni, ingineri şi funcţionari ai întreprinderii metalurgice „Boleslaw Bierut" din Bucureşti au aflat cu profundă durere ştirea încetării din viaţă a iubitului conducător al poporului polonez, fiu credincios al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, tovarăşul Boleslaw Bierut.

In persoana tovarăşului Bierut, mişcarea muncitorească internaţională pierde un luptător neînfricat pentru cauza clasei muncitoare, pentru pace, pentru socialism.

Sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez în fruntea căruia se afla tovarăşul Bierut, masele largi populare au instaurat regimul de democraţie populară, făurind condiţiile pentru trecerea Poloniei pe calea construcţiei socialiste.

In anii puterii populare, oamenii muncii din Polonia au obţinut mari şi importante realizări în toate domeniile construcţiei economice şi culturale. Un merit de nepreţuit îi revine în această privinţă tovarăşului Boleslaw Bierut organizator talentat al construirii Poloniei socialiste.

In toată activitatea sa de partid şi de stat, tovarăşul Boleslaw Bierut s-a afirmat ca luptător neobosit pentru întărirea puterii populare, pentru unificarea mişcării clasei muncitoare pe baza învăţăturii marxist-leniniste, pentru întărirea continuă a Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Tovarăşul Bierut a fost muncitor ca noi. El s-a încadrat încă din tinereţe în mişcarea muncitorească pentru că voia ca toţi oamenii muncii să trăiască liberi şi fericiţi. A fost deseori închis, bătut, schingiuit, dar, ca fiu credincios al clasei sale şi a poporului său, tovarăşul Boleslaw Bierut nu s-a abătut niciodată din drumul pe care şi l-a ales. Iată de ce am fost mîndri cînd am dat uzinei noastre numele său.

Pentru noi, muncitori ai uzinelor „Boleslaw Bierut" ca şi pentru întregul nostru popor muncitor, moartea tovarăşului Bierut înseamnă pierderea unui frate iubit şi preţuit, al unui prieten şi tovarăş devotat.

Impărtăşind sentimentele de durere profundă ale poporului frate polonez, ne exprimăm mai puternic ca oricînd sentimentul de solidaritate şi de dragoste frăţească cu poporul frate polonez în opera comună de construire a socialismului în ţările noastre, în lupta pentru apărarea păcii în lume.

Vom păstra veşnic în amintire chipul luminos al încercatului conducător comunist Boleslaw Bierut care n-a cunoscut în viaţă alt scop decît lupta pentru binele şi fericirea poporului său, pentru binele şi fericirea clasei muncitoare.

Din partea Ambasadei Republicii Populare Polone

In legătură cu pierderea dureroasă suferită de Republica Populară Polonă şi întregul popor polonez prin încetarea din viaţă a tovarăşului Boleslaw Bierut, prim secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Ambasada Republicii Populare Polone din Bucureşti a fost vizitată de personalităţi ale vieţii de stat şi politice, oameni de ştiinţă şi cultură, delegaţii de oameni ai muncii din întreprinderi şi instituţii, militari, activişti ai organizaţiilor de partid, sindicale şi ai altor organizaţii obşteşti care au exprimat condoleanţe.

Ambasada Republicii Populare Polone aduce pe această cale adînci mulţumiri tuturor celor care au exprimat condoleanţe pentru pierderea grea suferită de poporul polonez.

Ambasada Republicii Populare Polone.

Condoleanţe exprimate Ambasadei R. P. Polone la Bucureşti

In tot cursul zilei de vineri mii de oameni ai muncii au continuat să viziteze Ambasada R.P. Polone unde au semnat în registru, exprimîndu-şi sentimentele de solidaritate cu poporul polonez care a suferit o grea pierdere prin încetarea din viaţă a marelui său fiu, tovarăşul Boleslaw Bierut.

Printre miile de persoane care au semnat în registrul Ambasadei, aducînd un ultim omagiu tovarăşului Boleslaw Bierut, sînt muncitori, funcţionari, militari, elevi şi studenţi, activişti ai organizaţiilor de partid, ai sindicatelor şi ai altor organizaţii obşteşti.

Au semnat de asemenea în registru numeroşi oameni de ştiinţă, artă şi cultură.

Tot în cursul zilei de vineri au mai semnat în registru reprezentanţii misiunilor diplomatice ale Finlandei şi Israel la Bucureşti.

La Ambasada R.P. Polone au fost primite numeroase telegrame de condoleanţe din partea unor instituţii şi organizaţii centrale, intreprinderi, precum şi din partea a numeroşi cetăţeni.

(Agerpres)

În sprijinul agriculturii

BACAU (de la corespondentul nostru).— Colectivul de muncitori, tehnicieni şi ingineri de la I.M.S.-Roman, ştie că şi de munca lui depinde în mare măsură întreţinerea tractoarelor şi maşinilor agricole la multe unităţi din agricultură, depinde buna desfăşurare a campaniei de primăvară.

In luna ianuarie, planul producţiei globale a fost îndeplinit în proporţie de 102,1 la sută, iar în februarie în proporţie de 112,4 la sută. In luna februarie au fost expediate peste prevederile planului 2,3 tone piese de schimb pentru tractoare.

Faţă de lunile anterioare, în luna martie producţia a fost organizată mai temeinic. Aşa, de pildă, s-a reuşit ca la linia tehnologică de pistoane pentru tractoare, în primele zile ale acestei luni să producă peste plan 450 de pistoane.

In toate sectoarele brigăzile de tineret se găsesc în frunte. Organizîndu-şi mai bine munca şi discutînd cu maistrul lor despre cauzele care duc la rebut, membrii brigăzii utemistului Chiper Mihai de la turnătorie au reuşit ca în luna aceasta să reducă rebuturile la 6 la sută faţă de procentul ridicat de 25 la sută din luna ianuarie.

La secţia utilaje întreţinere brigada de tineret condusă de M. Constantin lucrează acum în contul lunii aprilie. Rezultatele frumoase obţinute de această brigadă se datoresc în primul rînd întrecerii care există între echipele formate în brigadă. Utemistul Crăiescu Constantin, membru al brigăzii, e cunoscut astăzi pentru valoroasa inovaţie pe care a făcut-o.

O valoroasă iniţiativă

ORADEA (de la corespondentul nostru).— Nu de mult utemista Kotyman Maria, maistru la fabrica „Avîntul" din Oradea a propus o valoroasă iniţiativă care constă în urmărirea orară a indicilor de producţie prin introducerea unor grafice specifice locului de muncă.

Iniţiativa împleteşte aplicarea metodelor avansate şi urmăreşte ridicarea tuturor muncitorilor la nivelul fruntaşilor. In zilele ce au trecut datorită preocupării comuniştilor, organizaţiei U.T.M. şi a organelor sindicale, iniţiativa s-a extins. In prezent ea este aplicată de majoritatea muncitorilor din secţiile de fabricaţie. Depăşirile de normă au crescut simţitor. Exemplu grăitor în această privinţă îl constituie brigada de tineret condusă de utemista Simion Margareta care pe luna ianuarie deţinea locul de fruntaşă pe secţie cu cele 10 procente de depăşire, iar în aceste zile, aplicînd iniţiativa, înscrie depăşiri de peste 50 la sută. Şi brigada de tineret condusă de Matei Sofia cu cele 40 procente depăşire zilnică şi-a întrecut cu mult rezultatele anterioare.

Aplicarea iniţiativei a făcut ca mulţi tineri să se ridice la nivelul fruntaşilor. Nan Petru, de pildă, în luna ianuarie, a obţinut 112 procente. Acum el îşi realizează norma în proporţie de peste 160 la sută.

Studiind documentele Congresului P.M.R.

ARAD (de la trimisul nostru). Cercul pe care-l conduc a ajuns la ultima temă din ciclul de lecţii referitoare la documentele celui de al II-lea Congres al P.M.R. Inainte de a trece la studierea documentelor Congresului, participarea cursanţilor la cerc a fost slabă. Atît pe mine cît şi pe membrii biroului U.T.M. de secţie situaţia aceasta ne-a pus pe gînduri. Ne-am dat seama că nu am muncit în suficientă măsură cu fiecare cursant în parte.

De aceea, înainte de a trece la studierea organizată a documentelor Congresului, am stat de vorbă încă o dată cu fiecare cursant, lămurindu-l de necesitatea însuşirii istoricelor hotărîri ale Congresului Partidului, ridicînd totodată această problemă şi în adunarea de U.T.M. care a fost organizată în acea perioadă. Cu ocazia acestor discuţii tinerii şi-au manifestat dorinţa de a învăţa la şedinţele cercului şi cîte un cîntec, lucru pe care l-am şi înfăptuit. Astfel, cînd am trecut la studierea documentelor Congresului, nu numai că au fost prezenţi toţi cursanţii, dar au venit la lecţiile noastre toţi utemiştii din secţie. Dezbaterea în cadrul cercului politic a unor probleme ridicate în Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. ca de pildă, creşterea productivităţii muncii, îmbunătăţirea calităţii şi reducerea preţului de cost a dat un nou avînt tinerilor în producţie, a întărit disciplina în muncă. Cu cîtva timp în urmă tînărul Cioară Matei dădea deseori dovadă de indisciplină, întîrzia de la lucru, dădea rebuturi. După ce a studiat materialele Congresului, atitudinea lui faţă de muncă s-a schimbat radical. Acum lucrează conştiincios, foloseşte la maximum timpul de lucru, iar pe linie de U.T.M. a cerut să i se încredinţeze sarcini. Astfel, în campania de alegeri s-a oferit singur şi a desfăşurat o rodnică activitate ca agitator.

Aş vrea să mai amintesc apoi că mulţi cursanţi de la cursul seral pe care-l conduc, ca de pildă Ana Chiţac şi Elena Romaniuc au cerut în perioada studierii documentelor Congresului să fie recomandaţi pentru a deveni candidaţi de partid.

LAZAR DAVID
propagandist la cursul seral de la secţia filatură a uzinelor „30 Decembrie" din Arad

N O T Ă
cu privire la tratativele între R.P.R. şi Grecia

La 10 martie a. c. printr-o notă remisă de A. Răducu însărcinatul cu afaceri ad-interim al R.P.R. la Haga, ambasadorului Greciei, N. Anissas, guvernul romîn a confirmat invitaţia sa ca o delegaţie greacă să vină la Bucureşti între 20-31 martie a.c., date propuse de guvernul grec. In nota guvernului romîn se exprimă speranţa că lucrările delegaţiilor romînă şi greacă vor ajunge la rezultate pozitive pentru normalizarea relaţiilor între cele două ţări.

In notă se mai arată:

„Guvernul romîn a considerat că restabilirea relaţiilor diplomatice dintre Republica Populară Romînă şi Grecia ar înlesni soluţionarea tuturor problemelor pendinte între cele două ţări.

Guvernul romîn nu a avut totuşi nimic împotrivă să discute problemele financiare nereglementate între cele două ţări chiar şi înaintea restabilirii relaţiilor diplomatice.

Guvernul romîn priveşte, fără îndoială, pozitiv semnarea unei declaraţii comune pentru reluarea relaţiilor diplomatice între cele două ţări. In ceea ce priveşte anexarea la o asemenea declaraţie a textului de acord reglementînd problemele financiare, guvernul romîn socoteşte că asupra acestei chestiuni urmează să se pronunţe cele două delegaţii guvernamentale în cursul tratativelor pe care le vor începe la sfîrşitul lunii martie a. c.".

* *

ISTAMBUL 16 (Agerpres). — A.T.B. transmite: Corespondentul din Atena al ziarului „Journal d'Orient" relatează că propunerea privitoare la reluarea relaţiilor diplomatice între Republica Populară Romînă şi Grecia este foarte bine primită în capitala Greciei. Se semnalează că problemele în suspensie între cele două ţări sînt neînsemnate. Se subliniază că interesele reciproce impun restabilirea de relaţii diplomatice între cele două ţări. Se menţionează îndeosebi posibilităţile largi de dezvoltare a relaţiilor economice între aceste ţări. La Atena se prevede că într-un viitor apropiat o misiune specială greacă va pleca la Bucureşti pentru a duce tratative cu privire la reglementarea problemelor în suspensie şi cu privire la modalitatea de a asigura relaţii diplomatice normale între Republica Populară Romînă şi Grecia.

Tînăra gardă a scriitorilor patriei noastre

Un povestitor cu reale însușiri

Către oamenii dezrădăcinați, obidiți purtați departe de locurile lor de baștină pe apele învolburate ale vieții, s-au îndreptat adesea privirile prozatorilor noștri. Surprinzînd întoarcerea lor la locurile de unde au plecat, scriitorii încearcă să descifreze astfel sensul major al dreptății care se cere împlinită nu numai pe planul general al victoriei claselor altădată asuprite, ci și pe planul individual, al plătirii de către victimă a răului ce i l-a făcut împilatorul. Interesează mai puțin dacă Mitrea Cocor vine la Malu-Surpat fiindcă nu avea unde să se ducă în altă parte, sau Adam Jora se întoarce pe meleagurile tinereții sale în misiune de partid. Esențial este că eroul revine la punctul de plecare și că această traiectorie se încarcă de semnificația restabilirii justiției — proces caracteristic orînduirii noastre sociale.

O asemenea reîntoarcere consemnă în povestirea „Frații Huțulea" din volumul cu același titlu, tînărul scriitor Al. Ivan Ghilia. Se poate spune de la început că împrejurările sosirii lui Ion Huțulea în satul său ofereau toate condițiile desfășurării unui conflict de un dramatism puternic. Mitrea Cocor și Adam Jora știu cine le sînt dușmanii și pe cine se pot bizui. Drama lui Ion Huțulea rezidă în faptul că pășește voinicește, am spune, pe o punte putrezită, vine cu dragoste și încredere către fratele său în care vede pe omul cel mai apropiat, sprijinul său cel mai de nădejde, fără a bănui că acesta-l trădează, că s-a vîndut dușmanului. Iată premizele care înlesneau angrenarea unor caractere bine conturate într-un conflict capabil de a arunca lumini edificatoare. Și aceasta ar fi permis, la rîndul ei, relevarea cu deosebită forță a ideii artistice a povestirii.

Pentru a ne putea da seama în ce măsură a fost realizată această cerință, să ne oprim puțin asupra figurii lui Ion Huțulea. Ion este un erou al cărui portret se bucură de creditul cititorului de la început și chiar — ceea ce nu e de loc de disprețuit — în procesul de transformare pe care-l suferă. Confruntînd cele două capete ale liniei pe care s-a dezvoltat Ion Huțulea, regăsim același om bun și blînd, potolit, stăruitor și harnic, iubitor de dreptate și adevăr. Numai că, spre sfîrșitul evoluției descrise în povestire, aflăm adăugate la toate acestea o anumită înțelepciune, putere de pătrundere, o hotărîre nouă, o mai mare adeziune la problemele cele mai diverse ale lumii înconjurătoare. Cum se spune, Ion Huțulea a crescut la școala vieții și a partidului, a devenit chiar un conducător de mase, căruia nimic din ceea ce se petrece în jurul lui nu îi e indiferent; nu mai e un retras.

Dar dacă noi îl simțim pe Ion Huțulea vibrînd cu trepidațiile unei inimi autentice e fiindcă, în ciuda aparențelor, portretul lui de azi e o continuare logică a celui de ieri care, la rîndul lui, era, permiteți-ne să ne exprimăm astfel, parcă stropit cu apă vie. Pentru cititor este perfect motivată dificultatea lui Ion de a înțelege ce hram poartă Mihai acum, reținerea de a-l demasca, precum și durerea pe care o resimte cînd trebuie să facă acest lucru, tocmai fiindcă [illegible] atașamentul care-l lega în tinerețe de fratele său. Cît de sugestiv este de pildă, tabloul atît de original al celor doi frați care merg împreună „la fete", pentru exprimarea legăturii care a existat între ei. Iată-l pe Ion, greoi, ascunzîndu-se parcă în spatele lui Mihai, menit să-l apere nu de lovituri (pe care le-ar fi putut întîmpina și singur), ci simbolizînd pentru el vioiciunea și priceperea de a se descurca în viață ale fratelui, pe care le admira și îndrăgea. „Mihai pășea încet înainte și Ion venea în urmă, cu pălăria pe ochi, bocănind c-un băț mare de corn și stîrnind colbul drumului.

Mihai se oprea la o poartă sau la alta, intra în grădină și mergea fără să întoarcă fața pînă ajungea lîngă prag. Acolo se oprea și-l aștepta pe Ion. Ion s-apropia fără grabă, se oprea lîngă Mihai, ridica ciomagul și bătea tare de cîteva ori în uscior sau în prag, apoi se uitau amîndoi dacă se face lumină, și cînd se făcea lumină, Mihai îi dădea un ghiont în coaste lui Ion și-i rîdea în nas: „Vine, mă!" ca și cînd n-ar fi crezut că vine".

Sau cît de plină de duioșie este amintirea lui Ion despre clipele din tinerețe cînd fratele său cînta din muzicuță: „El, Ion Huțulea, bălăbănea un picior în apă mozolind un fir de iarbă în gură, se topea de plăcere și-l ruga să zică, 'nainte, să zică tot ce știe. Îi plăcea din cale afară de mult cum potrivea Mihai tactul din gît, parcă nici nu cînta din muzicuță, parcă avea o muzicuță ascunsă-n gît. Chiar așa și gîndea pe-atunci".

Era firesc, în lumina proiectată de aceste instantanee, să-i vină greu lui Ion să și-l rupă pe Mihai din inimă. Cum să creadă deodată că el, fratele său drag, este cel care l-a vîndut, l-a divulgat vătafului Cotun drept conducătorul acțiunii de împărțire a pămînturilor boierești, iar vătaful l-a împușcat ca urmare a acestui lucru?

Dar drama ar fi căpătat acuitate dacă ambele oglinzi în care se reflectă mesajul povestirii ar fi fost la fel de limpezi și expresive. Situația este însă alta. Mihai cel de azi este puțin expus, în intimitatea și mentalitatea lui, privirii cititorului; nu se explică în profunzime cauzele și împrejurările ce au determinat descompunerea lui morală. Chipul de azi al lui Mihai, ca și faptele lui, nu sînt destul de bine reliefate, nu sînt descrise cu amănuntele care să le facă plastice, impresionante. In afară de aceasta, desfășurarea conflictului, mai ales în ultima parte, este condusă cu o regretabilă lipsă de flexibilitate. Lucrurile stau astfel încît se creează impresia că dacă Mihai nu s-ar fi întîlnit dintr-o simplă coincidență (căreia nu i se poate atribui nici un fel de semnificație) cu fratele său pe cîmp, s-ar fi putut duce liniștit la oraș de unde să aducă materiale de construcție, reușind astfel să îndepărteze acuzația de a fi delapidat fondurile gospodăriei colective. Nefiind urmarea firească a unei înfruntări de pe poziții net și convingător departajate, bine conturate, cuvintele lui Ion către fratele său, din încheierea povestirii — „Jos ticăloasle! Dă-te jos!" — nu au puterea de a zgudui, de a ilustra întreaga surpare care s-a produs în sufletul acestuia.

O asemenea neglijare regretabilă a conflictului, o regăsim din păcate și într-o altă povestire din volumașul apărut în E.S.P.L.A., „In rînd cu lumea". Și aici, latura descriptivă este „atu-ul" autorului. Nu ne referim numai la zugrăvirea sărbătorii hramului, care aduce aminte de Creangă și Gogol printr-un remarcabil pitoresc întărit de sentimentul veridicității, încît se oferă cititorului un complex variat de senzații. Acesta este parcă asaltat într-un iureș amețitor și vesel de zgomotele bîlciului, mirosul fripturilor, gustul băuturilor. Ne gîndim mai ales la imagini atît de pregnante ca aceea ilustrînd, de pildă, sărăcia lui Visarion Crețu care, de ziua hramului, fiindu-i rușine de lipsurile în care se zbătea fugea umilit pe lîngă garduri din bucuria generală a satului, exilîndu-se pe un deal unde mînca în singurătate cu baba lui niște bureți culeși din pădure și copți în focul de găteje.

Cititorul va trebui să tragă concluzia cît de mult s-a schimbat viața colectivistului Crețu privind ospățul oferit acum, mosafirilor și comparîndu-l cu scena descrisă mai sus. Dar simpla alăturare a acestor două momente, oricît de bine dăltuite, are un caracter static; lipsa unui fir de legătură epic scade mult din expresivitatea povestirii, ca să nu mai pomenim de învechirea procedeului întîlnit de zeci de ori, în zeci de forme: „eri și azi", „la ei — la noi" etc. Să nu ni se aducă obiecția că e vorba de un reportaj și nu de o povestire, deoarece nici acest gen gazetăresc nu permite o astfel de reducere a faptelor, la ceea ce i se pare — pe nedrept — autorului a fi „strictul necesar".

In legătură cu acestea socotim necesar să spunem cîteva cuvinte pe marginea articolului „Un examen concludent" de Eugen Luca apărut în „Gazeta Literară" nr. 10 (104). Tov. Eugen Luca discută cu dragoste și încurajare opera tînărului scriitor și în special povestirea „Frații Huțulea" iar numai acest simplu fapt nu constituie cîtuși de puțin un lucru rău. Dar una este însă, după părerea noastră, a stimula creația tinerilor scriitori și alta a-i lăuda abuziv, a nu le arăta în niciun chip lipsurile, chiar — ceea ce e în fond tot una — dacă înghesui într-un colț o obiecție oarecare, nu cu scopul de a-l ajuta pe autor, ci doar pentru a preveni acuzația de lipsă de obiectivitate.

Astfel, tovarășul Eugen Luca transformă fiecare observație analitică într-o relevare de calități deosebite ale autorului, transformă întregul articol într-o ditirambă la adresa acestuia, în loc să caute a-l ajuta prin evidențierea însușirilor sale, dar și prin scoaterea la lumină a lipsurilor ce însoțesc drumul de creație al oricărui tînăr scriitor. Credem că lăudarea fără rezervă, fără luciditate a tinerilor scriitori nu poate decît să le dăuneze. De bună seamă că însuși Al. Ivan Ghilia ar fi preferat să primească din partea cronicarului sus amintit un sprijin consistent cu riscul de a auzi unele lucruri mai puțin plăcute, decît un pomelnic de aprecieri admirative.

Este mai presus de orice îndoială că volumul „Frații Huțulea" atrage atenția asupra unui real talent și, ceea ce e foarte important, conjugat cu o cunoaștere pasionată a vieții de țară, a oamenilor ei, cu un spirit de pătrundere a psihologiilor și de fixare în materialul cuvintelor a acestora. Adăugați apoi un sentiment înnăscut al frumosului descoperit în cele mai diferite aspecte ale vieții rustice o limbă bogată și atrăgătoare și veți avea o imagine despre personalitatea artistică a lui Al. Ivan Ghilia. Aceste însușiri nu fac însă decît să ne îndreptățească a-i cere tînărului scriitor, ca, bazîndu-se pe talentul său, să stăruie mai mult asupra operei, să realizeze o asemenea desfășurare epică încît lucrarea să devină într-adevăr „rotundă", după cum îi place chiar lui să spună. Să nu se înțeleagă că cerem cu tot dinadinsul o intrigă sinuoasă. Se știe că pentru unii scriitori reducerea intrigii nu este un act de economie, ci un mijloc de a adînci alte laturi: atmosfera, analiza psihologică directă etc. Pe de o parte, însă, felul cum a conceput el „Frații Huțulea" vădește perspectiva unui conflict care nu a fost, din păcate, condus cu consecvență pînă la capăt. Pe de altă parte, maniera lui Al. Ivan Ghilia, factura lui de povestitor în sensul clasic al noțiunii, se pretează mai bine, după părerea noastră, unei epici bogate, interesante, mustind de viață.

B. DUMITRESCU

La început de drum

Radu Tudor

Imi place-n toamnă

Imi place-n toamnă, șirul de cocoare
Pierdut în norii vineți călători.
Imi place-n toamnă calda fumegare
Din negrul brazdei ogorîtă-n zori.

Imi place-n toamnă, pruna și vinarsul
Să piște limba galben chilimbar;
Dar cui nu-i place-n toamnă, cînd avansul
De zile, muncă, vîrfue-n hambar?!

Nicolae Teică

Car cu boi

Car cu boi și pocnete de bice,
Doină de flăcău de pe la noi —
Snopii grei cu boabe mari în spice
Ii duceam în curte la ciocoi.

Țară-a bogăției și durerii
Meri în floare, bucium și oi —
Munca noastră ghiftuia boierii,
Noi umblam prin gloduri după boi.

Fuge-un camion pe drum de țară,
Umplu zarea cîntecele-i noi —
Nu e rău c-a început să moară
Poezia carului cu boi.

Cărți ale tinerilor scriitori ce vor apare în curînd

Arareori vitrina literară a fost atît de bogată în apariții datorită tinerilor scriitori, ca anul acesta. Ne referim nu numai la ceea ce a văzut de acum lumina tiparului ci și la lucrările care vor apare curînd, fiind în pregătire la diferite edituri. Astfel vor fi publicate volume de poezii ale lui Al. Andrițoiu, Ștefan Iureș, Ion Brad, Tiberiu Utan, Mihai Gavril, Nicolae Labiș, Aurel Rău, Rusalin Mureșanu, Gheorghe Tomozei, Doina Sălăjan, Florin Mugur, Nicolae Stoian, Horia Aramă, Ion Horea și alții.

In domeniul prozei vom putea citi nu peste mult timp volumul „Campanie de primăvară" al lui Eugen Mandric, romanul lui Al. Ivan Ghilia „Cuscrii", povestirile lui Ștefan Luca, portretele satirice ale lui Teodor Mazilu, volumele de povestiri pentru copii, reportaje literare și evocări ale Gicăi Iuteș și ale lui Octav Pancu-Iași, Victor Vîntu Ion Lăncrănjan, Ion Grigorescu, H Rohan, Ion Băieșu, Gyula Szabo, Dionisie Șincan, Pavel Aioanei, Camil Baciu, Igor Șerbu Gheorghe Tomozei precum și alte lucrări semnate de Ion Grecea, Corneliu Leu, D Drumaru etc.

Și critica literară va fi bine reprezentată în această vitrină. Vor apare astfel pe lîngă altele o ediție îngrijită de Horia Bratu a operelor lui Dobrogeanu-Gherea, o culegere de articole ale lui S. Damian, un volum a lui Teodor Vîrgolici despre „Inceputurile romanului romînesc" și o monografie despre Emil Gîrleanu precum și o monografie a lui Val Rîpeanu despre G. M. Zamfirescu. Vor mai apare lucrări de critică de Georgeta Horodincă, Lucian Raicu, Dumitru Micu, Al. Oprea.

Nu ne rămîne decît să ne pregătim sufletește pentru a face față cu cinste acestei abundențe ce poate da de furcă celui mai harnic cititor.

Birou de consultații agricole la Cluj

CLUJ (de la corespondentul nostru).

De curînd a luat ființă „Biroul de consultații agricole" de pe lîngă Institutul agronomic din Cluj. Pe adresa acestui birou sosesc zilnic scrisori de la țărani muncitori colectiviști, întovărășiți sau cu gospodării individuale precum și din partea inginerilor și tehnicienilor agronomi, a muncitorilor din S.M.T. și gospodăriilor de stat, care cer lămuriri cu privire la unele probleme în domeniul agriculturii.

„Biroul de consultații agricole", din care fac parte numeroși specialiști ai Institutului agronomic, oferă consultații fie în scris, fie chiar, la nevoie, prin deplasări la fața locului. Deși se află la începutul activității sale, numărul celor care solicită sfaturi crește de la o zi la alta. Multe scrisori sosesc chiar și din regiuni mai îndepărtate ca: Pitești, Constanța, Stalin etc.

Spre exemplu, în scrisorile trimise de Dumitru Ichim din orașul Constanța și Ion Codău din comuna [illegible] regiunea Stalin, se cer lămuriri cu privire la cultura viței de vie și despre alcoolul de vie pe care îl produce. Alții, ca de pildă Pavel Sărarii din comuna Pesceana, regiunea Stalin, se interesează de metode mai înaintate care se aplică pentru îngrijirea albinelor în timpul iernii și cer lămuriri asupra combaterii diferitelor boli la albine.

Recent, pe adresa „Biroului de consultații agricole" a sosit o scrisoare din partea Direcției agricole a sfatului popular regional Baia Mare. In scrisoare se arată că în această regiune s-a cultivat în loturi experimentale o plantă textilă numită Yucca filamentosa. Direcția agricolă regională Baia Mare cere lămuriri în legătură cu cultivarea acestei plante pe suprafețe mari.

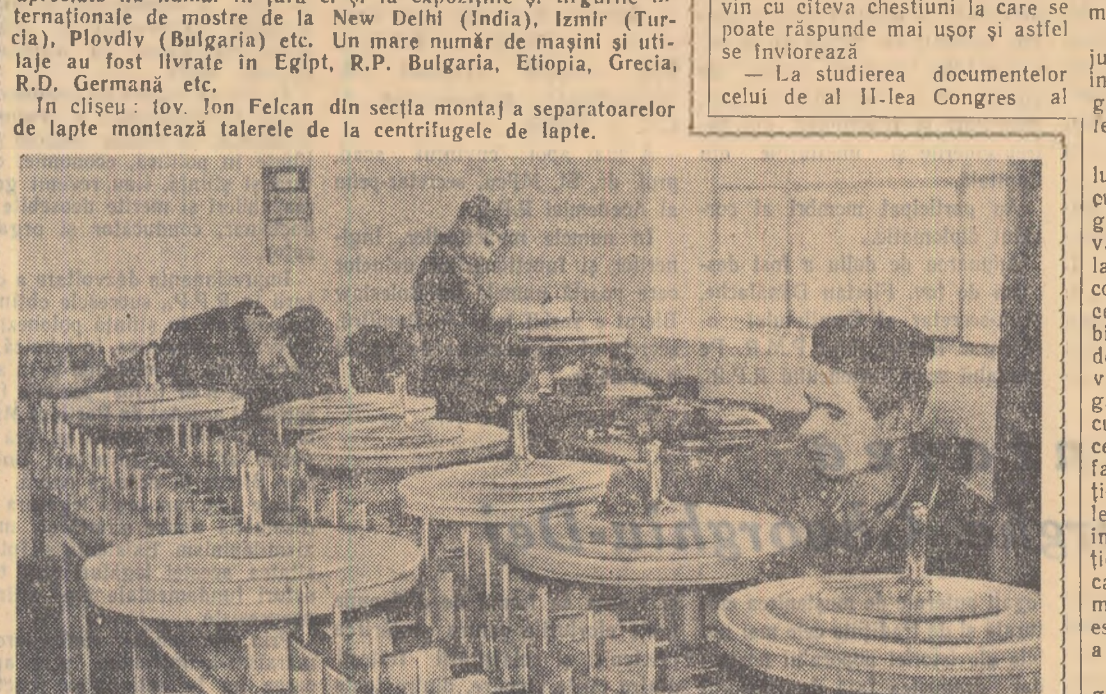
„Biroul de consultații agricole" de pe lîngă Institutul agronomic din Cluj dă lămuriri și despre aplicarea îngrășămintelor, combaterea eroziunii solului, precum și despre organizarea și evidența în S.M.T., gospodării de stat și gospodării colective.

Totodată se primesc probe de sol, de semințe pentru determinarea calității și plante bolnave pentru determinarea bolilor. Așa de pildă, gospodăria de stat Oradea a cerut de curînd „Biroului de consultații agricole" să facă analiza unei cenușe industriale pentru a fi folosită ca îngrășămînt. Această analiză a fost încredințată unui colectiv de profesori și asistenți de la catedra de chimie a Institutului agronomic.

„Biroul de consultații agricole" prin calitatea și operativitatea consultațiilor sprijină pe oamenii muncii de la sate în folosirea în mod cît mai chibzuit a agrotehnicii înaintate precum și în transformarea socialistă a agriculturii.

Uzinele „Tehnofrig" din Cluj.— Produsele frigotehnice, mașinile și utilajele ce poartă marca acestei tinere uzine sînt apreciate nu numai în țară ci și la expozițiile și tîrgurile internaționale de mostre de la New Delhi (India), Izmir (Turcia), Plovdiv (Bulgaria) etc. Un mare număr de mașini și utilaje au fost livrate în Egipt, R.P. Bulgaria, Etiopia, Grecia, R.D. Germană etc.

In clișeu: tov. Ion Felcan din secția montaj a separatoarelor de lapte montează talerele de la centrifugele de lapte.

La consfătuirea propagandiștilor

Cum să conducem discuțiile ca ele să fie cît mai atractive, cît mai interesante? Iată o problemă care frămîntă chiar și pe propagandiștii cu experiență. Tovarășa Patrița Iaurum, propagandistă la cursul seral din comuna Ploscа, raionul Alexandria, a vorbit despre aceasta la consfătuirea cu propagandiștii fruntași pe regiune organizată de Comitetul regional U.T.M. București.

— Mă străduiesc să ajut pe fiecare cursant să studieze și am căutat să mă apropii sufletește de ei — spunea ea. Noi nu ne limităm doar la problemele legate de cerc. Acest lucru ne-a întărit încrederea reciprocă. Mai greu a fost la început, cînd nu ne cunoșteam. Acum ne e ușor să lămurim problemele neclare. De asemenea, în cuvîntul introductiv întotdeauna arăt importanța pe care o are studierea lecției respective. Iar la sfîrșitul ședinței cercului politic cer părerea cursanților atît asupra lecției cît și asupra discuțiilor purtate.

Pentru ca lecția să fie cît mai atractivă și mai interesantă eu am folosit și materiale demonstrative ca: fotografii, reviste, cărți, grafice și altele. Alteori am citit fragmente din cărți de literatură. Astfel, la lecția „U.R.S.S. pe drumul comunismului" ajungînd la tema „Marele Război pentru Apărarea Patriei" am citit fragmente din romanul lui A. Fadeev „Tînăra gardă". Discuțiile purtate în jurul acestor lecții au fost foarte interesante.

Obișnuiesc să-mi fac întotdeauna un plan de seminar. Cînd observ că discuția lîncezește, intervin cu cîteva chestiuni la care se poate răspunde mai ușor și astfel se înviorează

— La studierea documentelor celui de al II-lea Congres al P.M.R. — a spus la consfătuire Ion Frînculescu, propagandist la cursul seral din comuna Belitori — am pus un accent deosebit pe transformarea socialistă a agriculturii. In acest sens am dat ca exemplu G.A.C. „Timpuri Noi" din comuna noastră, formată din 139 de familii de țărani muncitori, care, muncind pămîntul cu mașinile și aplicînd regulile agrotehnice înaintate, a obținut recolte la hectar nemaiîntîlnite în cadrul gospodăriilor individuale. Am mai amintit de colectiviștii Vasile Brainea și Victor Șerban care au primit peste 6000 kg. cereale anul trecut pentru cele 500 zile-muncă prestate. In continuare, vorbind despre lupta de clasă care se desfășoară în țara noastră, l-am pomenit pe chiaburul Traian Violan din satul nostru care încercînd să se sustragă de la obligațiile față de stat, dosise o cantitate de 1.500 kg. porumb.

Utemista Dochița Manole, propagandistă la cursul seral din cadrul Fabricii de conserve Buftea, în referatul intitulat: „Cum a influențat activitatea desfășurată în cercul politic asupra conduitei morale și muncii în producție", a vorbit despre una din metodele sale.

La lecția a doua: „Lupta muncitorilor și țăranilor muncitori pentru libertate" am invitat pe tovarășul Matei Marin, unul dintre cei mai bătrîni muncitori ai fabricii noastre. El a vorbit cu multă pasiune și căldură despre acțiunile muncitorilor din fosta fabrică a prințului Știrbei îndreptate împotriva exploatării capitaliste, pentru reducerea orelor de muncă.

Discuțiile care s-au purtat în jurul referatelor au scos la iveală inițiative interesante ale propagandiștilor. In discuții s-a arătat felul în care se expun lecțiile:

— La una din ședințele cercului nostru în care am discutat documentele celui de al II-lea Congres al partidului — a spus tovarășul Ion Silică, propagandist la cercul de politică curentă din comuna Armășești, raionul Urziceni, am dorit să lămurim mai bine problema creșterii producției de cereale. In acest scop am invitat un fruntaș al recoltelor bogate din satul nostru. El a vorbit cu multă pasiune despre mijloacele pe care le folosește și care fac posibilă o creștere a producției la hectar. In același timp le-am explicat cursanților ce mare importanță are ridicarea producției de cereale-marfă și că singura cale spre un belșug de cereale-marfă în țară și un trai fericit este calea transformării socialiste a agriculturii.

Tov. Vasile Gheorghe, propagandist la cercul de politică curentă din comuna Cornățel, raionul Titu, a arătat că întotdeauna în cadrul discuțiilor citește și articole din ziar în legătură cu tema respectivă.

— Așa, de pildă, la una din lecții, în care se vorbea despre trecutul de luptă al partidului, am povestit cursanților despre muzeul Doftana pe care l-am și vizitat.

Propaganda pentru intensificarea ritmului transformării socialiste a agriculturii a stîrnit discuții vii în rîndurile propagandiștilor participanți la consfătuire. Mai fiecare vorbitor s-a referit la eficacitatea pe care a avut-o învățămîntul politic în rîndurile tinerilor țărani muncitori.

„In satul nostru — spunea tovarășa Necula, propagandistă în comuna Ghizdaru, raionul Giurgiu — se dezvoltă continuu sectorul socialist al agriculturii. Numărul membrilor gospodăriei agricole colective și întovărășirii din sat s-a înmulțit cu încă 8 membri dintre cursanții cercului nostru politic".

— Invățînd în cerc, cursanții au devenit ei înșiși propagandiști — spunea tovarășa D. Elița, propagandistă la unul din cercurile politice U.T.M de la spitalul Răcari. In fiecare zi, de exemplu, ei citesc bolnavilor articole din ziare.

Consfătuirea propagandiștilor fruntași a dovedit cu tărie că acolo unde există interes pentru a găsi metode și forme noi, interesante în învățămîntul politic de organizație, rezultatele sînt cele mai eficace.

Ea a mai scos însă la iveală și unele lipsuri ce se manifestă în munca cercurilor și cursurilor politice ca, de pildă, lipsa de ajutor din partea unor organizații de bază U.T.M. care au lăsat învățămîntul politic doar pe seama propagandistului.

Inițiativa de a organiza o astfel de consfătuire este cît se poate de prețioasă, prilejuind un larg schimb de experiență. Din păcate, unele comitete raionale ca Videle, Răcari, Călărași, Lehliu, nu studiază experiența pozitivă în domeniul învățămîntului politic, ci adună doar cifre pentru lungi tabele centralizatoare.

Consfătuirea a mai arătat că însuși aparatul comitetului regional U.T.M. n-a făcut totul pentru ca anul de învățămînt să se desfășoare în cît mai bune condiții. Pentru a obține un nou avînt în învățămîntul politic și mai ales în studiul documentelor Congresului al II-lea al P.M.R., activiștii comitetului regional și ai comitetelor raionale trebuie să se apropie mai mult de organizațiile de bază, acolo unde muncește, trăiește și învață tineretul.

SILVIA BRADESCU

Se apropie sesiunea cercurilor științifice

Odată cu începerea semestrului de primăvară, munca științifică a studenților de la Institutul de mecanică din Orașul Stalin înregistrează o perioadă de asiduă și febrilă activitate în cadrul celor 12 cercuri științifice existente.

La majoritatea lucrărilor faza de documentare și studiul teoretic au fost încheiate, urmînd ca acum să se treacă la realizarea practică a proiectelor și a experiențelor, ale căror rezultate vor fi prezentate în cadrul sesiunii cercurilor științifice studențești ce va avea loc la începutul lunii aprilie.

Problemele dezbătute în cadrul cercurilor științifice au prezentat o mare varietate și au stîrnit interesul studenților, datorită faptului că, spre deosebire de temele și proiectele de școală, în cadrul cercurilor științifice calculele, diagramele și planșele prind viață în practică. Astfel studenții proiectează și construiesc dispozitive și aparate care vor utila laboratoarele și atelierele institutului, dar mai ales studiază probleme legate direct de necesitățile producției.

Studenții din cercul de „Calculul și construcția mașinilor unelte" s-au deplasat la uzinele „Iosif Ranghet" din Arad pentru a se putea documenta la fața locului asupra problemei studiate. Cel de la cercul de Automobile și tractoare, care printre alte probleme studiază „Determinarea frecvențelor proprii și a spectrului de rezonanță al arborelui motor GAZ 67 sau problema „Construirii unei biele modernizate mai simple pentru motorul GAZ 67, au luat contact direct cu inginerii și tehnicienii întreprinderii constructoare de la care au primit indicații și îndrumări practice.

Interesantă din punct de vedere practic este lucrarea comună o cercurilor de mecanică, rezistență și tehnologia turnării, care cercetează posibilitatea de elaborare prin turnare în forme pierdute a sculelor de mînă, din rebuturi și deșeuri, în cadrul întreprinderii „Ion Fonaghi" și studiul calităților mecanice și rezistența oțelurilor turnate.

Munca științifică din cadrul institutului a înregistrat succese datorită ajutorului de care se bucură din partea cadrelor didactice. Tovarășii inginer Dîmboiu Eugen, asistentul Emil Șerban, inginerul Petre Tudoran sînt doar cîțiva din cei în care studenții au găsit sfătuitori și îndrumători apropiați.

Ing. FORJE ALEXANRU

Au primit Steagul roșu de gospodărie fruntașă pe țară în ramura viticolă

Executînd la timp și în bune condiții lucrările agrotehnice pe cele 771 ha. cultivate cu viță de vie, colectivul de muncă al gospodăriei agricole de stat din comuna Apoldu de Sus, regiunea Hunedoara, a obținut în anul 1955 o producție medie de struguri de 8.005 kg. la hectar față de 3.500 kg. cît aveau planificat. Brigada condusă de Maria Cherst a cules de pe o parcelă de 40 ha. o producție medie de 14.325 kg. struguri la hectar, iar brigada condusă de Vasile Borojbăț 14.236 kg. la hectar. Prețul de cost al strugurilor a fost redus cu 15 la sută, productivitatea muncii pe fiecare muncitor a crescut față de cea planificată cu 10 la sută iar cîștigul mediu al muncitorilor a crescut cu 61 la sută.

Pentru aceste realizări, Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat și C.C. al Sindicatului muncitorilor agricoli au decernat de curînd gospodăriei agricole de stat Apoldu de Sus, Steagul roșu de gospodărie fruntașă pe țară în ramura viticolă, iar brigadierilor fruntași Maria Cherst și Vasile Borojbăț li s-au înmînat diplome de onoare.

Cu prilejul decernării Steagului roșu, la gospodăria de stat Apoldu de Sus a avut loc un schimb de experiență la care au participat brigadieri, tehnicieni și ingineri viticoli de la gospodăriile de stat Odobești, Drăgășani și Teremia.

Colțul științei și tehnicii

Planor... automobil

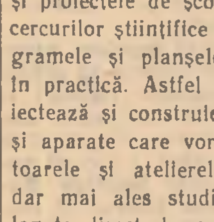
Cea mai grea problemă a zborului de distanță cu planorul nu este... zborul, ci întoarcerea la bază. Zborurile de distanță cu planoarele se fac cu ajutorul curenților ascendenți din atmosferă, care permit pilotului să cîștige înălțime și să se îndrepte apoi în zbor planat spre altă „ascendență" și așa mai departe. Dacă are îndemînare și curenți de aer favorabili, pilotul va putea reveni la bază tot în zbor. De cele mai multe ori însă, el este silit să aterizeze departe de baza sa. In acest scop, planoarele se construiesc demontabile, astfel încît să poată fi transportate înapoi la bază cu autocamionul.

Este adevărat că zborul fără motor este sportul cel mai poetic și mai „înălțător", însă preocupările „prozaice" de după aterizare, cum ar fi paza planorului de ștrengari, procurarea autocamionului, telefon la bază etc., răpesc de multe ori farmecul acestui minunat sport.

Iată însă că și această problemă a fost ingenios rezolvată de către constructorii de planoare. S-a construit un nou tip de planor care are aripi rabatabile și un tren de aterisaj pe 3 roți. Roata din față este antrenată de un motoraș de 100 cm.c. cu un cilindru, asemănător cu un motor de motocicletă. Greutatea sa redusă nu influențează prea mult caracteristicile de zbor ale planorului. Motorașul determină însă în mod hotărîtor caracteristicile, să le zicem, „automobilistice" ale aparatului, care devine astfel un soi de triciclu cu motor, care se supune tuturor regulamentelor de circulație pe șosele, avînd chiar și faruri, și număr de ordine.

A. N.

Recomandăm tinere talente: Studenta ELENA MUSTA

Sala plină pînă la refuz de tineri și tinere, freamătă. Se desfășoară faza pe raion a Spartachiadei de iarnă a tineretului, la tenis de masă. Nu sînt jocuri la care participă „palete" renumite ale țării, însă sportivii care se întrec demonstrează că ne aflăm în fața unor talente reale.

Unul dintre concurenții care „a cucerit" pe spectatori este fără îndoială jucătoarea Elena Musta — studentă în anul III la Institutul de Construcții civile și industriale. Participînd în proba de dublu mixt alături de studentul Șerban Adole, de la același institut, tînăra jucătoare a devenit campioană pe raion. Victoria i-a „surîs" și în proba de dublu femei unde alături de Viorica Nicola a prestat un joc foarte bun. Atacînd cu lovituri pe ambele părți, curajos, posedînd reflexe deosebite în apărare, studenta Elena Musta s-a impus ca fiind una dintre cele mai bune jucătoare de tenis de masă din raionul Lenin.

Dar cine este această sportivă pe cale de a se afirma?

Inceputurile sportive ale tinerei jucătoare datează din anul 1953, adică de atunci cînd eleva de la liceul de fete nr. 1 din Oradea avea 17 ani. De obicei la vîrsta aceasta se conturează posibilitățile de mai tîrziu ale sportivului, începe să se dezvolte dragostea pe care o simte pentru sportul preferat. Elena Musta a început să joace tenis de masă cu colegele din școală. Apoi eleva din clasa a XI-a s-a înscris în secția de tenis de masă a colectivului sportiv „Locomotiva"-Oradea după care a trecut într-un alt colectiv: „Flamura Roșie". Contactul cu jucătoarele și jucătorii mai rutinați din aceste colective a făcut ca Elena să-și îmbunătățească simțitor jocul. Firește, Elena Musta ca și alți sportivi care s-au impus cu ocazia desfășurării marii competiții de masă — Spartachiada de iarnă a tineretului — are încă multe lucruri de învățat. Tenisul de masă cere cunoștințe tehnice cît mai temeinice pe care ea va căuta să și le însușească.

Este de datoria forurilor de specialitate din C.C.F.S să urmărească cu atenție și să sprijine pregătirea pe mai departe a elementelor care s-au impus cu ocazia actualei competiții sportive de masă.

R. CALARAȘANU

Dalta și ciocanul

SOARTA UZINEI

De ce ești supărat nea Tică? Așa arată un om după ce-și cumpără aparat de radio, sau poate că acum din cauza lui ai prea mulți musafiri?

— Ce musafiri? Care aparat de radio? răspunse inciudat cel întrebat. Cum vrei să funcționeze aparatul fără curent?

Și nea Tică își vărsa cu năduf focul. Discutînd așa ajunseră lîngă secția M.A.T din comună de unde ieșea un om tare „necăjit". Era mecanicul uzinei electrice de la ei din Răcăciuni.

— Toată lumea e supărată pe mine. Zice că nu le dau curent. Dar ce nevoie au de curent electric cînd noaptea luna dă lumină ca ziua. Dacă ar fi să mă iau după gura satului ar însemna că nici motoarele și nici noi, adică eu și Culiță, ajutorul meu, să nu ne mai odihnim niciodată noaptea. Ce trebuie să-mi bat eu capul cu asemenea probleme, mai bine mă duc să mă culc.

Ce preocupări are tovarășul Ciochină cît și ajutorul său, Cobzaru Nicolae, sau mai pe scurt Culiță au dovedit-o. Fiecare avea pentru celălalt o înțelegere deplină.

— Culiță, ai tu grijă de motoare noaptea asta că știi, eu mai am puțină treabă pe-acasă

— Gata tovarășe Ciochină, să n-ai nici o grijă.

Grijă de uzină n-a avut tovarășul Ciochină, iar Culiță a urmat și el exemplul șefului. In noaptea aceea a dat drumul la uzină, iar el, ascultînd huruitul ritmic al motoarelor, s-a culcat. Cînd s-a trezit, lagărele motoarelor erau topite și mulți dintre segmenți stricați. După acest incident, deplina armonie între cei doi era amenințată să dispară pentru că cetățenii din comună au început să-și exprime nemulțumirea față de proasta funcționare a uzinei.

— De ce nu avem curent întotdeauna tovarășe Ciochină? îl întrebau oamenii.

— Dacă Culiță a dormit în timpul serviciului și s-au stricat motoarele...

— Nu sînt eu vinovat. N-am făcut altceva decît să aplic „metodele" dumitale de lucru. Așa cum m-ai învățat așa am făcut, răspundea Culiță înțepat.

A fost un timp cînd oamenii întrebau zi de zi ce se aude cu uzina electrică. Văzînd însă că nimeni nu se interesează mai îndeaproape de ea s-au mulțumit doar să-și privească necăjiți aparatele de radio care nu funcționau decît foarte rar și să jinduiască noaptea după lună.

Și uzina continuă să funcționeze din ce în ce mai prost. Armonia între personalul ce o deservește s-a restabilit. Și de ce să nu se întîmple așa dacă tovarășii de la Sfatul popular raional Bacău nu fac nimic pentru stimularea la acești tovarăși a spiritului de răspundere față de bunul obștesc.

La uzina electrică din Răcăciuni trebuie cît mai curînd puse lucrurile în ordine.

M. CALIN

după o corespondență trimisă de tov. CRUCEANU LUCREȚIA

BOLESLAW BIERUT

Funeraliile de la Varşovia

VARŞOVIA 16 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 16 martie întreg poporul polonez l-a condus pe ultimul drum pe tovarăşul Boleslaw Bierut, marele său fiu, talentat organizator al construcţiei Poloniei socialiste, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Varşovia este profund îndoliată. Drapelele de stat arborate pe clădiri, instituţii guvernamentale şi organizaţii obşteşti au fîşii de crep negru. In pieţe şi pe faţadele clădirilor se pot vedea portrete ale lui Boleslaw Bierut înrămate în negru. In faţa sediului Comitetului Central al P.M.U.P. în care se afla sicriul cu corpul neînsufleţit al lui Boleslaw Bierut, se adunaseră mii de oameni ai muncii din capitala Poloniei. Sute de mii de oameni din întreaga ţară au trecut prin faţa sicriului defunctului. In zorii zilei accesul oamenilor muncii a fost suspendat.

La ora 9,35, au intrat în sală N. S. Hruşciov, M. A. Iasnov, N. T. Kalcenko, V. I. Kozlov, I. I. Paleţkis, I. S. Koniev, N. I. Bobrovnikov, W. L. Vasilewska, P. K. Ponomarenko, delegaţia guvernamentală chineză în frunte cu mareşalul Ciu De, A. Novotny, Jacques Duclos, Harry Pollit, Andras Hegedüs, Chivu Stoica, Enver Hodja, H. Matern, I. Mihailov, S. Vukmanovici-Tempo, conducători şi membri ai partidelor comuniste şi muncitoreşti frăţeşti din multe ţări care au venit să aducă ultimul omagiu eminentului fruntaş al mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale, tovarăşul Bierut.

Din cinci în cinci minute se schimbă garda de onoare la catafalcul defunctului. La ora 9,50 în garda de onoare au intrat tovarăşii de luptă ai lui Boleslaw Bierut: A. Zawadski, I Cyrankiewicz, K. Rokossowski, E. Ochab, Z. Nowak, H. Minc, J. Berman, F. Jozwiak, F. Mazur, W. Dworakowski, R. Zambrowski, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P.; W. Matwin şi E. Morawski, secretari ai C.C. al P.M.U.P. La catafalc se aflau de asemenea rudele şi prietenii defunctului. Răsunau acordurile marşului funebru.

Sicriul cu corpul neînsufleţit a fost apoi ridicat cu grijă şi dus pe stradă.

Garda militară a încremenit într-o aliniere perfectă. Sicriul a fost aşezat pe un afet de tun. Cortegiul funebru a pornit încet spre piaţa centrală din faţa Palatului Culturii şi Ştiinţei. Sicriul era urmat de rudele şi prietenii defunctului, de conducătorii Partidului Muncitoresc Unit Polonez şi ai guvernului Republicii Populare Polone, de membrii delegaţiilor partidelor comuniste şi muncitoreşti frăţeşti. De o parte şi de alta a străzii stăteau în tăcere copleşiţi de durere mii de oameni ai muncii. Cu capetele descoperite ei l-au condus pe Boleslaw Bierut...

Cortegiul funebru a intrat în Piaţa Centrală.

Piaţa este îndoliată. Deasupra Palatului Culturii şi Ştiinţei flutură drapelul de stat îndoliat. Sicriul cu corpul neînsufleţit al lui Boleslaw Bierut a fost aşezat pe un soclu înalt. Conducătorii statului polonez, membrii delegaţiilor partidelor comuniste şi muncitoreşti frăţeşti au urcat la tribună. In piaţă s-au adunat peste 150.000 de oameni ai muncii din capitala Poloniei. Deasupra coloanelor fluturau steagurile îndoliate, se zăreau portretele defunctului înrămate în negru.

La ora 11 deasupra pieţei au răsunat sirenele. Intreaga piaţă, întreaga Republică Populară Polonă, toate oraşele şi satele au încremenit. Circulaţia pe străzi s-a oprit.

Intreaga ţară a cinstit printr-o tăcere de trei minute memoria fiului ei scump, Boleslaw Bierut, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez. A răsunat apoi imnul partidului, „Internaţionala". A început mitingul de doliu al oamenilor muncii din Varşovia.

In numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, al Consiliului de Stat şi al Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Polone, mitingul de doliu a fost deschis de A. Zawadski, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.U.P., preşedinte al Consiliului de Stat.

Cuvîntarea tovarăşului A. Zawadski

„Tovarăşi, cetăţeni ai oraşului Varşovia, fraţi şi surori din întreaga ţară!

In numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, al Consiliului de Stat şi al guvernului Republicii Populare Polone, deschid mitingul de doliu al oamenilor muncii din Varşovia la care participă delegaţii din toate voevodatele.

Boleslaw Bierut marele şi devotatul fiu al poporului polonez a pornit pe ultimul său drum Cu nemărginită durere îl conduc întregul popor şi tineretul Varşoviei pe care a iubit-o atît de mult, îl conduce cu gîndul întregul popor polonez unit în Frontul Naţional. Boleslaw Bierut şi-a înscris numele în inimile a milioane de oameni, în inimile tinerilor şi copiilor Poloniei, prin bătăile inimii lui fierbinţi, prin acţiunile patriotice ale întregii sale vieţi.

Boleslaw Bierut a murit dar partidul nostru unit ca un monolit, Partidul Muncitoresc Unit Polonez, al cărui activist de frunte şi conducător a fost, trăieşte; trăieşte şi-şi sporeşte forţele şi însemnătatea în lume, Polonia noastră populară pentru a cărei făurire, dezvoltare şi consolidare el a muncit cu abnegaţie; trăieşte măreaţa idee a socialismului care înaintează victorios pe întreg pămîntul, idee pentru care Boleslaw Bierut a luptat cu înflăcărare.

De aceea, pretutindeni durerea se îmbină cu jurămîntul de a păzi ca lumina ochilor realizările poporului polonez, de a întări iubita noastră patrie — Polonia populară, de a munci tot mai bine pentru a îmbunătăţi cît mai repede condiţiile materiale şi culturale de trai ale maselor muncitoare din ţara noastră, de a întări prietenia dintre poporul nostru şi popoarele Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, Republicii Populare Chineze şi popoarele tuturor ţărilor de democraţie populară, precum şi dintre poporul nostru şi toate popoarele lumii care luptă pentru pace.

Boleslaw Bierut nu mai este printre noi, dar amintirea sa va rămîne veşnic în inimile noastre

Glorie veşnică memoriei scumpului nostru tovarăş şi prieten Boleslaw Bierut".

*

A luat apoi cuvîntul I. Cyrankiewicz, membru în Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, preşedinte al Consiliului de Miniştri.

In numele Comitetului pe întreaga Polonie al Frontului Naţional a vorbit S. Ignar.

S-a dat apoi cuvîntul şefului delegaţiei guvernamentale sovietice, N. S. Hruşciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., prim secretar al Comitetului Central al P.C.U.S.

In continuare a vorbit Ciu De.

S-a dat apoi cuvîntul lui A. Novotny, S. Vukmanovici-Tempo, J. Duclos

Mitingul a luat sfîrşit. Orchestra a executat imnul de stat al Republicii Populare Polone. In sunetele marşului funebru sicriul a fost ridicat de pe soclu şi aşezat pe afetul de tun. Cortegiul funebru s-a îndreptat spre cimitirul militar. Sicriul era urmat de conducătorii partidului şi guvernului, de membrii delegaţiilor partidelor comuniste şi muncitoreşti frăţeşti, de membrii corpului diplomatic, de numeroase delegaţii ale oamenilor muncii din întreaga ţară

Procesiunea funebră din Piaţa Centrală pînă la cimitir a durat cîteva ore.

Pe străzile parcurse de cortegiul funebru se aflau mii şi mii de locuitori ai Varşoviei. Intr-o durere mută ei l-au condus pe tovarăşul Boleslaw Bierut pe ultimul său drum

Ora 15 Cortegiul funebru a ajuns la cimitirul militar. Conducătorii partidului şi guvernului au purtat cu grijă sicriul pînă la cavoul provizoriu Sicriul a fost aşezat pe un soclu

Orchestra a executat imnul de stat al Republicii Populare Polone. In faţa sicriului tovarăşului Boleslaw Bierut a rostit o cuvîntarea Edward Ochab, membru al Biroului Politic al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez. Au răsunat apoi salve de artilerie. Sicriul cu corpul neînsufleţit a fost depus în cavou în sunetele imnului partidului „Internaţionala".

Apoi orchestra a executat marşuri funebre s-au depus coroane de flori la cavoul lui Boleslaw Bierut

Au fost depuse coroane din partea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Consiliului de Stat şi Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Polone, din partea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a Consiliului de Miniştri al U.R.S.S, din partea partidelor comuniste şi muncitoreşti frăţeşti. a organizaţiilor guvernamentale şi obşteşti, a unor colective din întreprinderi şi instituţii din Republica Populară Polonă.

Sicriul cu corpul tovarăşului Boleslaw Bierut va rămîne provizoriu în acest cavou Ulterior, el va fi mutat într-o construcţie specială din Citadela Varşoviei, unde vor fi înmormîntaţi cei mai de seamă fii ai clasei muncitoare poloneze şi ai poporului polonez.

Cuvîntarea tovarăşului J. Cyrankievicz

Sicriul lui Boleslaw Bierut, a spus J. Cyrankievicz, este purtat astăzi pe străzile Varşoviei, pline de sute de mii de oameni copleşiţi de durere, pe umerii întregului popor

Astăzi noi toţi, în întreaga Polonie, ne amintim şi vom păstra pentru totdeauna în inimile şi minţile noastre, imaginea scumpă a anilor cînd Boleslaw Bierut era împreună cu noi ca tovarăş şi prieten, ca un conducător revoluţionar, în cei mai hotărîtori cinci ani din viaţa poporului polonez.

Ni-l amintim din timpul cînd el, tînăr muncitor tipograf din Lublin, iar apoi revoluţionar conştient împreună cu partidul revoluţionar a început să traducă în viaţă misiunea istorică a clasei muncitoare, în cursul anilor de luptă încordată, de luptă împotriva invadatorilor străini, în anii petrecuţi în închisorile sanatiste, în anii crunţi ai ocupaţiei hitleriste.

Partidul Comunist din Polonia a educat cadre minunate de revoluţionari pe care nimeni şi nimic nu le-a înfrînt, cadre demne de clasa muncitoare poloneză, demne să poarte steagul revoluţiei, steagul noii Polonii populare. Tocmai printr-o asemenea şcoală a trecut Boleslaw Bierut şi tovarăşii lui care în noaptea ocupaţiei au început să refacă partidul şi să construiască statul popular împreună cu socialiştii de stînga, cu elementele de stînga din rîndurile mişcării ţărăneşti şi cu democraţii, în alianţă cu muncitorii şi ţăranii.

Ni-l amintim cu toţii pe Boleslaw Bierut ca preşedinte al Consiliului Naţional, ca preşedinte al Republicii, ca secretar general al Partidului Muncitoresc Polonez, ca preşedinte al Comitetului Central al P.M.U.P., ca preşedinte al Consiliului de Miniştri, ca prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez. Fiecare din aceste funcţii arată uriaşul efort creator al gîndirii, voinţei, sentimentelor şi caracterului, energia cu adevărat nesecată şi entuziasmul înflăcărat al omului care din revoluţionar ilegalist a devenit om de stat.

Boleslaw Bierut a fost întruchiparea mîndriei naţionale în sensul cel mai nobil al acestui cuvînt.

El a avut cinstea să participe la o operă măreaţă, la care au visat generaţii de revoluţionari polonezi: şi anume ca forţele nesecate din adîncul maselor populare să fie puse nu în slujba unei singure clase privilegiate, aşa cum era înainte — şleahta sau burghezia — ci în slujba tuturor oamenilor muncii, tuturor oamenilor simpli a căror soartă, dureri şi bucurii i-au fost atît de scumpe.

Ultimul deceniu au fost ani măreţi dar grei şi nu vom uita niciodată contribuţia adusă de Boleslaw Bierut în această perioadă. In faţa noastră apare viu chipul său la tribună primind demonstraţia de 1 Mai şi salutînd pe demonstranţi cu mişcarea mîinii care ne este atît de cunoscută. Ni-l amintim la tribuna Congresului de unificare cînd a proclamat momentul solemn al încetării scindării de decenii în mişcarea muncitorească. Ni-l amintim cînd în aplauzele entuziaste ale populaţiei din Varşovia, a inaugurat primul pod refăcut după război — podul Poniatowski, calea ferată est-vest şi Piaţa Constituţiei Ni-l amintim înconjurat de zidari şi de arhitecţi din Varşovia umblînd prin şantierele de construcţie ale capitalei care se ridica din ruini şi cenuşă. Ni-l amintim la expoziţia teritoriilor reunite. ni-l amintim în mijlocul constructorilor de la Nowa Huta şi al organizatorilor cooperativelor agricole de producţie în mijlocul soldaţilor şi membrilor Uniunii Tineretului Polonez. In urechile noastre răsună glasul său pe care l-am auzit la radio de fiecare An Nou. El a fost alături de noi în timpul fiecărui eveniment mare sau mic în toţi aceşti 11 ani de existenţă a Poloniei populare. El s-a interesat întotdeauna îndeaproape de fiecare lucru, se ocupa cu grijă de nevoile oamenilor El a fost acela care a spus că viaţa poporului polonez încă nu este presărată şi nu poate fi presărată cu trandafiri dar că grija pentru omul simplu cu inima nobilă este pentru el cea mai sfîntă datorie.

Impreună cu partidul el a luptat împotriva tuturor greutăţilor noastre pentru a îmbunătăţi în măsura posibilului, condiţiile de trai ale maselor largi Fiind deja bolnav, a spus prin telefon că imediat după întoarcerea sa vor trebui examinate hotărîrile îndreptate spre îmbunătăţirea treptată a situaţiei lucrătorilor cu salarii mici din Polonia, chiar anul acesta şi în anii următori. El a promis că va veni să lucreze cîtva timp cu noi, şi abia după aceea se va odihni.

El îşi măsura forţele prin prisma entuziasmului său, prin prisma sarcinilor pe care le îndeplinea în partid şi care trebuiau să fie înfăptuite de el în Polonia. Moartea bruscă a fost o lovitură neaşteptată pentru noi toţi.

Şi iată, ne aflăm astăzi în faţa acestei despărţiri neaşteptate, gîndindu-ne că el nu va mai fi printre noi. Ne este greu să ne împăcăm cu această idee, nouă celor mai apropiaţi tovarăşi de luptă şi prieteni ai săi, e greu să se împace cu această idee partidul din rîndurile căruia el a crescut şi pentru care el a trăit, întregul nostru popor, întreaga noastră patrie poloneză căreia i-a consacrat anii săi de muncă şi luptă.

Cîţi oameni n-au trecut prin faţa sicriului lui Boleslaw Bierut! Zile şi nopţi s-au scurs şiruri nesfîrşite de femei, bărbaţi, copii. Intreaga Varşovie a trecut prin faţa sicriului lui Boleslaw Bierut. Dacă ar fi fost posibil ar fi trecut întreaga Polonie.

Există clipe cînd noţiunile politice capătă forme concrete. Am spus Poporul, strîns unit în jurul partidului său.

Alaltăieri, ieri şi astăzi, am văzut cu toţii acest adevăr Ne aflăm aici, în cea mai mare piaţă din Varşovia, printre mulţimile fără număr, unite prin aceeaşi durere. Ştim că la fel gîndesc şi simt polonezii din întreaga ţară. Pe noi toţi ne-a unit cauza comună a Poloniei populare. El a fost un mare luptător, soldat şi conducător în slujba acestei cauze. De aceea astăzi, tovarăşii îşi strîng şi mai mult rîndurile pentru a păşi înainte Partidul şi poporul îşi strîng şi mai mult rîndurile astăzi şi merg înainte pe aceeaşi cale pe care am conceput-o împreună cînd Boleslaw Bierut mai era cu noi pe aceeaşi cale pe care va fi întotdeauna alături de noi Boleslaw Bierut, inima sa de revoluţionar, de luptător pentru dreptatea socială, raţiunea sa de revoluţionar dîrz, devotamentul său nemărginit faţă de ideile marxism-leninismului, patriotismul său înflăcărat, internaţionalismul său consecvent, devotamentul său nobil faţă de cauza oamenilor muncii, faţă de cauza poporului polonez, faţă de cauza socialismului, faţă de cauza măreaţă a progresului şi păcii internaţionale, căreia i-a consacrat şi i-a dat întreaga sa viaţă.

Purtăm astăzi pe umerii noştri sicriul lui Boleslaw Bierut.

Acest sicriu este purtat nu numai de cei care participă la funeralii El este purtat de întregul partid. El este purtat de clasa muncitoare, de ţărani, intelectuali, femei şi tineri din Polonia, cărora le-a consacrat întotdeauna atîtea gînduri şi sentimente, el este purtat de întreaga Polonie, copleşită de doliu şi durere, care în aceste zile cimentează unitatea poporului.

El este purtat cu inima îndurerată de fraţii şi tovarăşii noştri de luptă cei mai apropiaţi — reprezentanţii marelui Partid Comunist al Uniunii Sovietice. El este purtat de reprezentanţii ţărilor de democraţie populară, de reprezentanţii marei Chine populare, de reprezentanţii Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia, de reprezentanţii partidelor comuniste şi muncitoreşti frăţeşti din numeroase ţări.

Durerea care a cuprins Polonia a devenit generală deoarece toţi acei care muncesc şi construiesc, au mers anii aceştia alături de el şi fiecare în realizările sale, poartă o parte din opera măreaţă pe care o reprezintă în prezent Polonia populară.

In încheierea cuvîntării sale, J Cyrankievici a spus:

Nu ne despărţim de Boleslaw Bierut, conducătorul nostru, tovarăşul nostru credincios şi prietenul tuturor oamenilor muncii.

El va fi cu noi cînd vom strînge şi mai mult rîndurile partidului, cînd vom consolida şi mai puternic unitatea poporului polonez în construirea unei Polonii puternice şi tot mai înfloritoare, cînd noi toţi, membri şi nemembri de partid, vom întări şi mai mult unitatea noastră de nezdruncinat cu Partidul Comunist al Uniunii Sovietice unitatea noastră cu ţările care construiesc socialismul, frăţia noastră cu toate popoarele care construiesc pacea

Nu ne vom despărţi de el cînd vom continua să întărim şi pe viitor principiile leniniste ale vieţii de partid. ale răspunderii tuturor pentru partid, cînd vom întări Frontul nostru Naţional.

Nu ne despărţim de el Boleslaw Bierut va fi printre noi cînd deşi pătrunşi de durerea provocată de această grea pierdere vom ridica şi mai sus steagul Partidului nostru Muncitoresc Unit Polonez, steagul solidarităţii naţionale, steagul Poloniei Populare, steagul socialismului şi păcii, steagul pe care tovarăşul Bierut ne-a învăţat să-l purtăm sus, cu cinste.

Cuvîntarea tovarăşului S. Ignar

Astăzi ne luăm rămas bun de la marele fiu al poporului polonez — preşedintele Comitetului Frontului Naţional al Poloniei

In cursul anilor îndelungaţi de luptă pentru eliberarea naţională şi socială, masele populare poloneze au dat numeroşi conducători de frunte Boleslaw Bierut a ocupat printre aceştia locul principal, ca luptător neînfricat pentru independenţa Poloniei, pentru puterea poporului muncitor — adevăratul stăpîn al ţării.

Poporul polonez a făcut nenumărate sacrificii în lupta pentru independenţă. Vom păstra veşnică recunoştinţă poporului sovietic pentru ajutorul hotărîtor pe care ni l-a acordat în opera de eliberare a Poloniei de sub ocupaţia hitleristă. Boleslaw Bierut, ca preşedinte, a creat în ilegalitate, Consiliul Naţional, a condus forţele patriotice ale poporului polonez care, în alianţă cu Armata Sovietică luptau împotriva ocupanţilor. Sîngele vărsat laolaltă în lupta împotriva invadatorilor fascişti a legat pe veci poporul polonez şi popoarele Uniunii Sovietice.

Numele lui Boleslaw Bierut, ca om de stat şi ca reprezentant al conducerii colective de partid, este legat de cea mai importantă perioadă din istoria poporului nostru, cînd masele populare conduse de clasa muncitoare, au preluat bogăţiile ţării noastre şi întreprinderile productive, pentru a conduce ţara spre binele oamenilor muncii şi pentru a asigura Poloniei un loc demn în rîndul celorlalte popoare

Boleslaw Bierut, în calitate de conducător al partidului clasei muncitoare şi de patriot care şi-a iubit din tot sufletul ţara, a făcut mult pentru a consolida principiile alianţei muncitorilor cu ţăranii, alianţă care constituie baza frontului nostru naţional.

Frontul Naţional a unit sub un steag comun toate forţele patriotice: clasa muncitoare, masele de ţărani, intelectualitatea muncitoare şi meseriaşii.

Boleslaw Bierut, în calitate de preşedinte al Comitetului Frontului Naţional al Poloniei a elaborat în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez principiile ideologice şi sarcinile frontului. De aceea trebuie să învăţăm din operele sale şi să ducem înainte cauza pentru care a luptat.

In faţa noastră stă sarcina de a continua lupta pentru o şi mai deplină democratizare a vieţii politice şi economice la oraşe şi sate, pentru consolidarea păcii şi construirea socialismului ale cărui baze au fost construite în cursul planului de şase ani.

Moartea lui Boleslaw Bierut a produs o adîncă durere milioanelor de adulţi şi tineri, muncitori, ţărani şi intelectuali Cît de mişcător este ataşamentul arătat de oamenii simpli pentru acest om care a crescut în mijlocul lor şi în care şi-au pus o încredere atît de mare pînă în ultimele zile ale vieţii sale. De unde vine această încredere? Ea provine din faptul că Boleslaw Bierut a cunoscut viaţa omului simplu, a manifestat un viu interes faţă de necazurile sale şi a avut o încredere nezdruncinată în forţele uriaşe ale maselor populare El a considerat că există o singură cale pentru folosirea acestor forţe — ridicarea conştiinţei sociale şi participarea cît mai largă a muncitorilor şi ţăranilor la rezolvarea tuturor problemelor de stat

Milioanele de cetăţeni uniţi în Frontul Naţional, îşi iau astăzi rămas bun cu adîncă durere de la primul cetăţean al Republicii Populare Polone Nu vom precupeţi nici un efort pentru triumful cauzei păcii şi bunăstării patriei noastre căreia el i-a consacrat întreaga sa viaţă.

Cuvîntarea tovarăşului N. S. Hruşciov

Dragi tovarăşi, prieteni!

„In numele Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, al guvernului sovietic şi al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., din partea întregului popor sovietic, Delegaţia Guvernamentală sovietică exprimă poporului polonez profunda sa compasiune pentru greaua noastră pierdere comună — încetarea din viaţă a tovarăşului Boleslaw Bierut, marele fiu al poporului polonez, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., fruntaş de seamă al mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi întregul popor sovietic, împreună cu poporul frate polonez, încearcă o profundă durere la moartea scumpului nostru tovarăş şi prieten Boleslaw Bierut, care şi-a consacrat întreaga sa viaţă nobilă, pînă la ultima bătaie a inimii, măreţei cauze a eliberării poporului polonez din lanţurile robiei capitaliste, luptei pentru transformarea Poloniei într-un stat democratic liber şi independent al muncitorilor şi ţăranilor. Intreaga sa activitate plină de abnegaţie e luminată de strălucirea nemuritoarelor învăţături ale marxism-leninismului Principala trăsătură a lui Boleslaw Bierut a fost devotamentul de nesdruncinat faţă de aceste învăţături şi profunda sa principialitate.

Moartea a smuls din rîndurile Partidului Muncitoresc Unit Polonez un eminent om politic şi de stat, un conducător de frunte al statului polonez democrat-popular, un talentat organizator al construcţiei socialiste în Polonia frăţească, un discipol credincios şi urmaş al marelui Lenin.

Tovarăşul Bierut a avut o viaţă luminoasă, plină de luptă eroică revoluţionară. Din timpul adolescenţei el a luat parte activă la mişcarea muncitorească, iar la începutul celui de al treilea deceniu al secolului a devenit un militant de seamă al Partidului Comunist din Polonia care a organizat şi condus pe oamenii muncii polonezi în lupta împotriva asupririi capitaliştilor şi a moşierilor Nici anii de grea încercare, nici persecuţiile crunte ale duşmanilor, nici arestările sau închisorile nu au putut frînge hotărîrea şi voinţa sa de fier de a obţine victoria clasei muncitoare şi a tuturor oamenilor muncii din Polonia.

Patriot înflăcărat al ţării sale, tovarăşul Bierut a fost întotdeauna un neînfricat şi curajos comunist-leninist. Indelungata sa experienţă în lupta revoluţionară studierea aprofundată a teoriei marxism-leninismului au făcut ca tovarăşul Bierut să devină un mare revoluţionar, un fruntaş de seamă al mişcării muncitoreşti poloneze şi internaţionale, un luptător neobosit pentru măreaţa cauză a comunismului.

Popoarele Uniunii Sovietice, oamenii muncii din întreaga lume vor păstra veşnic în memoria lor figura luminoasă a tovarăşului Bierut, ele nu vor uita niciodată rolul activ pe care l-a jucat în mişcarea revoluţionară poloneză şi internaţională, rolul său uriaş în opera de afirmare a orînduirii democrat-populare şi a construcţiei socialiste în Polonia populară, precum şi contribuţia sa de nepreţuit la întărirea marii prietenii a ţărilor socialiste.

Internaţionalist proletar, consecvent şi ferm, tovarăşul Bierut şi-a consacrat multe din forţele sale mişcării muncitoreşti internaţionale participînd activ la munca Comitetului Executiv al Internaţionalei Comuniste

Călăuzit de interesele vitale ale poporului polonez tovarăşul Bierut a manifestat o grijă permanentă pentru întărirea prieteniei dintre popoarele polonez şi sovietic, pentru dezvoltarea unor legături strînse dintre Partidul Muncitoresc Unit Polonez şi Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. El a fost un mare şi sincer prieten al Uniunii Sovietice conştient pe deplin de faptul că această prietenie este spre binele popoarelor ţărilor noastre

De curînd, vorbind la cel de al XX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice tovarăşul Bierut a spus:

„De peste 50 de ani clasa muncitoare din Polonia şi partidul nostru sînt indisolubil legate de P.C.U.S — avangarda proletariatului mondial — prin legăturile luptei revoluţionare comune, ale comunităţii de idei, ale prieteniei şi frăţiei. Aceste legături se întăresc an de an, şi astăzi ele sînt mai puternice ca oricînd".

Prietenia polono-sovietică se sprijină pe fundamentul de nezdruncinat al luptei comune de mulţi ani dusă de popoarele ţărilor noastre împotriva duşmanilor comuni pentru un viitor luminos, pentru pacea între popoare, pentru democraţie şi socialism.

Sîntem ferm convinşi că legăturile de prietenie sinceră şi frăţie dintre popoarele sovietic şi polonez, pentru a căror consolidare tovarăşul Bierut a făcut atît de mult vor continua să se întărească spre binele popoarelor polonez şi sovietic, spre binele tuturor ţărilor socialiste, spre binele păcii în întreaga lume Oamenii sovietici vor face tot ce le stă în putinţă pentru ca prietenia de nezdruncinat polono-sovietică făurită în lupta dîrză împotriva fascismului şi cimentată prin sîngele vărsat în comun de către ostaşii polonezi şi sovietici să crească şi să se întărească neîncetat.

Impărtăşind durerea fraţilor noştri polonezi pentru pierderea grea pe care o încearcă, ne exprimăm convingerea fermă că poporul polonez se va uni şi mai strîns în jurul Partidului său Muncitoresc Unit Polonez şi a Comitetului său Central — conducătorul încercat al maselor muncitoare poloneze — în lupta lor pentru un stat liber şi independent, pentru socialism

Prin slujirea fără preget a ţării sale, Boleslaw Bierut şi-a cîştigat dragostea fierbinte a întregului popor polonez, dragostea fierbinte şi aprecierea unanimă a maselor muncitoare din întreaga lume, ca organizator şi constructor remarcabil al Republicii Populare Polone, ca unul dintre fruntaşii de seamă ai mişcării muncitoreşti internaţionale.

Moartea a întrerupt activitatea neobosită a neuitatului tovarăş Boleslaw Bierut într-o perioadă cînd Republica Populară Polonă a obţinut succese considerabile în construcţia economică şi culturală şi cînd în faţa poporului polonez se deschid posibilităţi noi şi perspective largi pentru dezvoltarea continuă a economiei ţării şi creşterea bunăstării oamenilor muncii

Poporul polonez priveşte cu încredere viitorul Alături de el umăr la umăr, păşesc popoarele Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze şi ale tuturor ţărilor de democraţie populară. întreaga omenire progresistă.

Cauza căreia tovarăşul Bierut şi-a consacrat întreaga sa viaţă este invincibilă, întrucît exprimă interesele vitale ale maselor populare.

Dragi tovarăşi!

Impreună cu voi vom păstra totdeauna în inimile noastre imaginea nobilă şi luminoasă a tovarăşului Bierut, a cărui viaţă minunată va servi drept exemplu însufleţitor pentru toţi luptătorii pentru democraţie şi socialism, pentru pace între popoare.

Numele tovarăşului Bierut, marele fiu al poporului polonez va intra pentru totdeauna în istoria creării Poloniei noi populare, ca numele unui patriot şi luptător înflăcărat pentru socialism, pentru libertatea şi fericirea poporului polonez

Cel mai bun monument al scumpului nostru tovarăş Bierut vor fi noile succese în măreaţa muncă creatoare a popoarelor Poloniei, Uniunii Sovietice şi celorlalte ţări socialiste. noi victorii pentru triumful ideilor înălţătoare ale marxism-leninismului

Glorie şi amintire veşnică lui Boleslaw Bierut. marele fiu al poporului polonez!

Cuvîntarea tovarăşului Ciu De

Dragi tovarăşi şi prieteni!

In numele Partidului Comunist Chinez, al guvernului şi al întregului popor chinez, vă exprim sincere condoleanţe pentru încetarea din viaţă a iubitului conducător al poporului polonez, prieten atît de scump al poporului chinez, tovarăşul Boleslaw Bierut

Tovarăşul Boleslaw Bierut a fost un mare fiu al poporului polonez El a luptat cu fermitate pentru principiile leniniste în viaţa de partid, pentru fericirea poporului polonez şi o Polonie nouă socialistă Tovarăşul Bierut a fost un activist de seamă al mişcării comuniste internaţionale

El a chemat neîncetat poporul polonez să întărească solidaritatea cu ţările lagărului mondial al păcii, democraţiei şi socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică Tovarăşul Bierut a spus „Legătura dintre cauza Poloniei şi cauza progresului în lume reprezintă cea mai sigură garanţie a independenţei noastre".

Tovarăşul Bierut a fost deosebit de preocupat de întărirea prieteniei între popoarele chinez şi polonez In timpul vizitei sale în China el a avut convorbiri prieteneşti cu conducătorii statului nostru, cu oamenii muncii şi tineretul ţării noastre Tovarăşul Bierut a lăsat în sufletul poporului nostru o impresie de neşters In aceste zile grele, poporul chinez, împreună cu oamenii muncii din întreaga lume, vor întări şi mai mult solidaritatea cu poporul polonez frate, pentru a duce cauza păcii şi socialismului spre noi victorii.

Slavă memoriei lui!

Cuvîntarea tovarăşului A. Novotny

„Dragi tovarăşi şi prieteni!

Am primit trista misiune de a-mi lua rămas bun — în numele delegaţiilor ţărilor de democraţie populară — de la Boleslaw Bierut marele fiu al poporului polonez, eminent om de stat, constructor destoinic al noii Polonii populare, socialiste.

In numele partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările noastre — R. P. Albania, R. P Bulgaria, R Cehoslovacă, R. P. Ungară, R D Germană, R. P. Romînă R.P.D Coreeană şi R. P Mongolă — în numele guvernelor şi popoarelor din aceste ţări, exprim în faţa sicriului lui Boleslaw Bierut, cele mai profunde sentimente de compasiune Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Consiliului de Stat, guvernului R P Polone şi întregului popor polonez

Tovarăşul Boleslaw Bierut şi-a închinat toate forţele sale, tot talentul său şi bogata sa experienţă Partidului Muncitoresc Unit Polonez care, prin industrializarea socialistă şi construirea socialismului la sate, duce poporul polonez spre o dezvoltare multilaterală înfloritoare şi la un viitor fericit al patriei sale.

Viaţa măreaţă a tovarăşului Bierut pătrunsă de grija pentru consolidarea prieteniei şi colaborării frăţeşti a ţărilor de democraţie populară, va rămîne veşnic în amintirea tuturor popoarelor care fac parte din marele lagăr al socialismului Noi vom păstra întotdeauna în minţile şi inimile noastre, memoria tovarăşului Boleslaw Bierut, conducător de frunte al mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale, luptător entuziast al internaţionalismului proletar, al ideilor nemuritoare ale marxism leninismului. Pierderea tovarăşului Bierut înseamnă pierderea unui luptător înaintat pentru cauza internaţională a progresului. democraţiei şi prieteniei între naţiuni.

Luîndu-ne rămas bun de la tine dragă tovarăşe Boleslaw Bierut, îţi promitem că vom construi şi pe viitor fără şovăială socialismul în ţările noastre, că vom întări şi pe viitor din toate puterile unitatea şi forţa lagărului socialismului care are în frunte Uniunea Sovietică, pe care ai iubit-o atît de mult. vom lupta fără oboseală pentru triumful păcii în întreaga lume, aşa cum ne-ai învăţat tu prin exemplul tău însufleţit. Glorie memoriei tale luminoase!".

Cuvîntarea tovarăşului S. Vukmanovici-Tempo

Tovarăşi!

Imi iau rămas bun de la tovarăşul Bierut în numele Comitetului Central al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia, al clasei muncitoare şi al întregului popor iugoslav.

Cei peste 40 de ani de activitate revoluţionară a tovarăşului Bierut, de luptă pentru libertatea şi independenţa poporului polonez, pentru refacerea ţării distrusă de război, pentru industrializarea Poloniei şi pentru dezvoltarea ei economică şi culturală, pentru construirea puterii populare, pentru socialism reprezintă o parte din lupta seculară a poporului polonez pentru libertate, independenţă şi o viaţă mai bună

Luîndu-şi rămas bun de la tovarăşul Bierut oamenii noştri îşi amintesc istoria poporului polonez care are admirabile tradiţii revoluţionare şi de luptă pentru libertate, ai cărui fii au luptat nu numai pe pămîntul lor ci şi în ţări străine pentru libertate şi independenţă, pentru drepturile oamenilor muncii, pentru un viitor fericit al omenirii.

Muncitorii noştri care în trecut căutau de lucru în ţări străine, membrii partidului nostru pe care teroarea îi obliga să-şi părăsească patria şi să lucreze în străinătate, soldaţii noştri din brigăzile internaţionale care au luptat în Spania, participanţi la mişcările de rezistenţă din diferite ţări s-au întîlnit pretutindeni cu muncitorii polonezi, cu membrii şi activiştii Partidului Comunist din Polonia şi au adus în ţara noastră vestea despre eroismul lor, despre voinţa lor de luptă şi devotamentul lor faţă de cauza libertăţii şi revoluţiei. Luptînd pentru socialism tovarăşul Bierut a fost unul din purtătorii acestui internaţionalism al mişcării revoluţionare polone.

Cunoaştem şi înţelegem drumul greu de viaţă pe care tovarăşul Bierut l-a străbătut împreună cu poporul său luptînd pentru libertate şi independenţă, împotriva ocupanţilor fascişti inumani Ştim de asemenea ce înseamnă o ţară ruinată, cîte eforturi, sacrificii, sînt necesare pentru refacerea şi dezvoltarea ei. Ştim cît de dureroasă este pierderea cadrelor crescute de clasa muncitoare în focul luptei Şi acest lucru ne apropie şi mai mult de poporul polonez şi de clasa lui muncitoare căreia îi exprimăm profunda noastră compasiune în legătură cu încetarea din viaţă a conducătorului său politic.

Tovarăşul Bierut ne-a părăsit în momentul cînd apar posibilităţi şi se întrezăresc perspectivele consolidării păcii şi dezvoltării colaborării între popoarele din întreaga lume, cînd apare posibilitatea de a folosi realizările ştiinţei şi tehnicii contemporane pentru o viaţă mai bună.

Tovarăşul Bierut ne-a părăsit în momentul cînd sînt create perspectivele colaborării între mişcările socialiste pe baza principiilor leniniste, cînd apar mereu noi posibilităţi de realizare pe căi diferite a ideilor Marii Revoluţii din Octombrie.

Au fost deschise perspective, sînt create posibilităţi. Dar pentru înfăptuirea lor avem nevoie în afară de capacitatea de luptă şi spirit de abnegaţie. de principialitate revoluţionară, de consecvenţă în acţiune, şi de ideologia lui Marx-Lenin.

Glorie memoriei tovarăşului Bierut. luptător pentru libertate şi socialism!

(Continuarea cuvîntărilor în pag. 4-a).

Cuvîntările rostite la funeraliile lui Boleslaw Bierut

(Urmare din pag. 3-a).

Cuvîntarea tovarăşului Jacques Duclos

Tovarăşi!

Clasa muncitoare şi popoarele din ţările care se află sub jugul capitalist au fost profund mîhnite la aflarea ştirii încetării din viaţă a tovarăşului Boleslaw Bierut, prim secretar al P.M.U.P.

Exprimînd sentimentele de îndurerare ale milioanelor de oameni ai muncii în faţa acestei pierderi grele, vreau să transmit Partidului Muncitoresc Unit Polonez profunda compasiune din partea Comitetului Central al P. C. Francez şi a partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările capitaliste.

Nu de mult l-am văzut pe tovarăşul Bierut la cel de al XX-lea Congres al gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice. I-am făcut o caldă ovaţie cînd de la tribuna Congresului el a exprimat sentimentele noastre declarînd: „Sîntem profund convinşi că cel de-al XX-lea Congres va constitui un puternic stimulent pentru progresul continuu al Uniunii Sovietice şi al tuturor ţărilor socialiste, un puternic stimulent pentru consolidarea continuă şi unitatea întregului nostru lagăr socialist, pentru întărirea solidarităţii tuturor popoarelor care luptă pentru pace, un stimulent pentru creşterea continuă a forţelor progresului şi socialismului". Ne-a părăsit neuitatul nostru tovarăş. Moartea sa neaşteptată este o lovitură dureroasă pentru noi toţi. Hotărîţi să luăm drept pildă viaţa sa, noi înclinăm drapelele noastre de luptă în faţa sicriului acestui eminent conducător al mişcării muncitoreşti internaţionale, brav luptător pentru cauza măreaţă a comunismului.

Tovarăşul Boleslaw Bierut a fost un prieten devotat al marii Uniuni Sovietice. După primul război mondial, Boleslaw Bierut a dus în Polonia viaţa grea a conducătorului din ilegalitate. El a trăit în Uniunea Sovietică unde a avut prilejul să studieze în mod aprofundat problemele mişcării muncitoreşti internaţionale şi unde şi-a îmbogăţit în permanenţă cunoştinţele sale marxist-leniniste.

In cursul războiului antifascist neuitatul tovarăş Boleslaw Bierut a jucat un rol de frunte în lupta dusă în ilegalitate împotriva ocupanţilor.

Nu mă voi opri asupra tuturor etapelor vieţii marelui om al Poloniei, viaţă pe care el şi-a închinat-o clasei muncitoare şi poporului polonez. Cu toate acestea vreau să subliniez că pentru noi comuniştii, care luptăm în condiţiile dominaţiei capitalismului, Boleslaw Bierut a fost un tovarăş care a simţit şi înţeles dificultăţile noastre, s-a bucurat de succesele noastre şi a manifestat faţă de noi o caldă prietenie şi sentimente frăţeşti.

Moartea tovarăşului Bierut este o pierdere grea pentru partidul polonez frăţesc, o pierdere a cărei importanţă noi o înţelegem pe deplin. Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a scos în relief cu toată forţa necesitatea conducerii colective şi a arătat partidelor comuniste şi muncitoreşti din toate ţările calea pentru biruirea tuturor dificultăţilor. In aceste momente de durere este imposibil să nu te gîndeşti la dificultăţile care decurg din marea pierdere pe care noi toţi o deplîngem.

S-a spus despre tovarăşul Boleslaw Bierut că el a „întruchipat cele mai alese însuşiri ale revoluţionarului polonez, patriot şi internaţionalist, a fost un exponent al tradiţiilor înaintate ale poporului, învăţătorul şi conducătorul său". Cinstind memoria lui Boleslaw Bierut, îngăduiţi-mi să amintesc despre legăturile care unesc poporul polonez de poporul francez.

Prietenia tradiţională dintre Polonia şi Franţa este simbolizată prin nume vestite, de la Kosciuszko pînă la Marie Curie Sklodowska, de numele lui Mickiewicz, Chopin şi al eroicului general al Comunei din Paris, Jaroslaw Dombrowski.

Tristeţea poporului polonez este resimţită de toate popoarele şi în special de popoarele Europei, care au suferit atît de mult de pe urma războaielor şi care aşteaptă victoria politicii de dezarmare şi securitate colectivă.

Adio tovarăşe Bierut! Noi vom urma exemplul tău de luptător neobosit pentru unitatea clasei muncitoare, pentru o unitate reală de acţiune cu socialiştii. Vom trage toate învăţămintele necesare de pe urma celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. pentru ca fiecare ţară să meargă pe calea care duce la socialism, pentru a cărui cauză victorioasă ţi-ai consacrat întreaga viaţă.

Pilda fermităţii tale, credinţa în principii, devotamentul faţă de clasa muncitoare şi de popor, ne vor călăuzi în lupta pe care noi sîntem siguri, aşa cum şi tu ai fost sigur, tovarăşe Bierut, că ne va duce la victoria finală a comunismului.

Cuvîntarea tov. E. Ochab

Dragi tovarăşi şi prieteni!

Cu adîncă durere ne luăm adio de la neuitatul nostru tovarăş, Boleslaw Bierut.

Timp de decenii, tov. Bierut a fost nevoit să muncească şi să lupte în adîncă ilegalitate, în condiţiile teroarei deşănţate a satrapilor ţarişti, ocupanţilor kaiserului, fasciştilor locali şi asasinilor hitlerişti.

Gonit şi urmărit de siguranţă, de poliţia secretă şi de Gestapo, arestat şi întemniţat în repetate rînduri, el a împărţit cu miile de comunişti polonezi soarta cruntă a proletariatului revoluţionar. Persecuţiile din partea duşmanilor săi înverşunaţi nu l-au frînt, deoarece el îşi sorbea forţa morală din legătura adîncă cu clasa muncitoare, cu oamenii muncii şi cu întregul popor polonez pe care l-a slujit cu credinţă pînă la ultima suflare. El a fost neînfricat şi ferm în luptele grele împotriva duşmanilor oamenilor muncii, el s-a călit în focul luptei de clasă la fel ca glorioşii revoluţionari ai clasei muncitoare Zasprzak, Okrzeja şi Nowotko şi era pătruns de ideea nobilă a socialismului ca Warynski, Marchlewski şi Dzerjinski. Alături de aceştia istoria va înscrie în paginile sale numele marelui fiu al clasei muncitoare, al patriotului şi internaţionalistului înflăcărat, al eminentului om de stat, al gloriosului luptător, al eroicului nostru Partid, al constructorului Poloniei populare — tovarăşul Boleslaw Bierut.

Moartea a smuls pe neaşteptate pe scumpul nostru tovarăş Tomasz din rîndurile luptătorilor Partidului. Tristeţea milioanelor de oameni ai muncii în aceste zile de doliu naţional arată cît de adîncă este durerea Partidului şi a poporului.

Incă acum cîteva zile am discutat cu tovarăşul Tomasz despre chestiuni de partid şi de stat, despre marile sarcini ale dezvoltării continue a ţării noastre. In activitatea noastră viitoare şi în eforturile noastre de zi cu zi, vom fi însufleţiţi de aceeaşi grijă pentru binele oamenilor muncii, pentru înflorirea Poloniei, de aceeaşi grijă pentru pace şi progresul omenirii, grijă care l-a caracterizat întotdeauna pe tovarăşul Bierut.

Amintindu-ne indicaţiile lui, vom munci pentru consolidarea continuă a unităţii Partidului nostru, vom păstra cu sfinţenie principiile leniniste ale vieţii de partid, vom întări şi mai mult legăturile de zi cu zi, cît mai strînsă, cu masele de oameni ai muncii.

Vom traduce în viaţă fără şovăire hotărîrile Congresului al II-lea precum şi cele ale plenarelor a III-a şi a V-a ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, hotărîri la care a muncit atît de mult tovarăşul Bierut. Vom dezvolta multilateral producţia agricolă, vom extinde cooperativele agricole de producţie şi vom întări alianţa dintre muncitori şi ţărani — baza democraţiei populare.

Traducînd în viaţă năzuinţele nobile şi îndrăzneţe ale poporului nostru sprijinite fierbinte de tovarăşul Bierut, vom mobiliza masele de muncitori şi ţărani la lupta pentru micşorarea rapidă a distanţei care separă Polonia de ţările cele mai dezvoltate. Vom munci din toate puterile pentru ca industria noastră şi întreaga economie naţională să se dezvolte rapid, pentru ca să ridicăm nivelul de trai al oamenilor muncii mai ales al celor cu salarii mici, aşa cum ne-a recomandat tovarăşul Bierut.

In conformitate cu interesele Partidului şi guvernului, vom continua lupta pentru colaborarea frăţească a patrioţilor, membri şi nemembri de partid ai Poloniei populare, pentru educarea socialistă a tineretului, pentru îndeplinirea măreţului program al Frontului Naţional.

Cu gîndul la tovarăşul Bierut vom munci şi mai intens pentru consolidarea veşnicei prietenii, frăţeşti polono-sovietice chezăşie de nădejde a independenţei noastre şi a succesului construcţiei socialiste.

Din solidaritatea frăţească cu Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, precum şi cu partidele comuniste şi muncitoreşti din toate ţările, vom sorbi forţe noi în lupta pentru triumful cauzei socialismului, cauză care ne este comună.

Ca şi pentru tovarăşul Tomasz, pentru Comitetul Central şi pentru întregul partid, marxism-leninismul va fi steaua călăuzitoare în munca şi lupta pentru fericirea şi puterea poporului polonez, pentru pace şi prietenie între popoare, pentru socialism.

Profund zguduiţi de această pierdere ireparabilă să unim şi mai strîns rîndurile de oţel ale Partidului nostru în jurul Comitetului Central, în jurul steagului nemuritor al marxism-leninismului, să unim rîndurile Partidului pe calea grea, în fruntea maselor de milioane, spre o Polonie socialistă la care ai visat tu, tovarăşe Tomasz.

Pe acest drum istoric, în munca şi lupta muncitorilor, ţăranilor şi intelectualilor, întregul popor polonez îşi va aminti întotdeauna de tine.

Adio, scump tovarăş, adio mare luptător al invincibilei noastre cauze socialiste!

Sub steagul invincibil al leninismului!

★ ★ ★

Raportul lui Matyas Rakosi la plenara C. C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria

BUDAPESTA 16 (Agerpres). M.T.I. transmite: In zilele de 12 şi 13 martie a avut loc la Budapesta plenara Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria. Matyas Rakosi prim secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, a prezentat la plenară un amplu raport asupra Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a spus Matyas Rakosi, a fost un eveniment de mare însemnătate istorico-mondială. Influenţa lui se va face tot mai simţită asupra evoluţiei întregii vieţi internaţionale şi va întări considerabil puternicul lagăr al partizanilor socialismului, păcii şi democraţiei.

Congresul a aprobat în unanimitate lupta C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice împotriva cultului personalităţii care este contrar spiritului şi învăţăturii marxism-leninismului. Congresul a subliniat că răspîndirea cultului personalităţii a pus pe planul al doilea conducerea colectivă, a creat condiţiile pentru subaprecierea rolului partidului şi maselor muncitoare, a împiedicat dezvoltarea iniţiativei puternice şi a forţelor creatoare ale maselor muncitoare.

Intreaga activitate a Congresului, a continuat M. Rakosi, a fost pătrunsă de spiritul marxism-leninismului.

M. Rakosi s-a ocupat apoi de rolul istoric pe care l-a avut V. I. Lenin în P.C.U.S. şi în mişcarea muncitorească internaţională. Lenin, a spus Rakosi, a arătat că nu oameni izolaţi, ci masele muncitoare sînt făuritorii istoriei. Lenin a vorbit întotdeauna cu mîndrie despre partid ca despre conducătorul şi învăţătorul poporului. El a fost acela care a spus că partidul este înţelepciunea, cinstea şi conştiinţa epocii noastre.

Lenin a subliniat în repetate rînduri că cel mai important principiu al conducerii bolşevice de partid este caracterul său colectiv. Congresul a subliniat din nou importanţa principiului leninist al conducerii colective şi a pus din nou pe primul plan figura istorică a lui Lenin.

In urma conducerii individuale şi a cultului personalităţii, care sînt în contradicţie cu principiile leniniste, au fost date uitării într-o anumită măsură, meritele uriaşe ale lui Lenin. Aceasta s-a petrecut nu numai în Uniunea Sovietică, dar şi în ţările de democraţie populară, inclusiv şi la noi. In prezent trebuie să avem grijă ca rolul lui Lenin să fie subliniat în toate domeniile în raport cu meritele lui, ca el să ocupe alături de Marx şi Engels locul care i se cuvine.

Analizînd în continuare problemele teoretice ridicate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. şi, în special, formele de trecere de la capitalism la socialism, Matyas Rakosi a spus:

Un exemplu de trecere la socialism fără război civil a fost crearea Republicii Sovietice Ungare, în 1919. După cum se ştie, la 21 martie 1919 oamenii muncii din Ungaria sub conducerea Partidului Comunist din Ungaria au luat puterea în mîinile lor fără lupta armată, fără nici o împuşcătură. Războiul civil a început abia atunci cînd imperialiştii au atacat Republica Sovietică Ungară.

Un exemplu al trecerii la socialism fără război civil îl constituie de asemenea şi apariţia Republicii Populare Ungare. La noi condiţiile create de lupta eliberatoare a Uniunii Sovietice au permis comuniştilor unguri să atragă treptat de partea lor majoritatea covîrşitoare a clasei muncitoare, să stabilească o strînsă alianţă cu ţărănimea muncitoare, să atragă de partea acestei mişcări intelectualitatea progresistă şi să treacă treptat la construirea socialismului. Cu toată forma sa paşnică, această trecere a fost prin conţinutul său o revoluţie, iar statul care a apărut în acest fel este un stat al dictaturii proletariatului.

Trecînd la sarcinile care stau în faţa Partidului celor ce muncesc din Ungaria şi a poporului ungar, Matyas Rakosi a analizat situaţia dezvoltării industriei, agriculturii precum şi problemele legate de ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii din Ungaria.

Fiecare comunist ungur, a spus în încheiere M. Rakosi, fiecare om al muncii conştient este mîndru de succesele grandioase pe care le-a obţinut Uniunea Sovietică sub steagul leninismului, de succesele pe care le-au obţinut sub steagul leninismului statele de democraţie populară, întregul lagăr socialist. Vom păşi cu hotărîre pe calea pe care a luminat-o puternic Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Raportul lui Palmiro Togliatti la plenara C. C. al Partidului Comunist Italian

ROMA 16 (Agerpres). — Ziarul „Unita" a publicat raportul informativ asupra Congresului al 20-lea al P.C.U.S. prezentat de Palmiro Togliatti la Plenara C.C. al Partidului Comunist Italian şi rezoluţia aprobată de Comitetul Central la încheierea lucrărilor plenarei.

Togliatti a subliniat în primul rînd „însemnătatea istorică uriaşă, fără egal, pe care au avut-o pentru întreaga lume lucrările Congresului al 20-lea al P.C.U.S. şi hotărîrile adoptate de acesta".

Vorbind despre posibilitatea dezlănţuirii războaielor atît timp cît există imperialismul care le generează, Togliatti a subliniat că în prezent în lume există forţe care pot împiedica războiul. „Sîntem deosebit de interesaţi în existenţa acestor forţe, a spus el, deoarece noi, clasa muncitoare italiană, facem parte integrantă din aceste forţe; deoarece noi — avangarda poporului italian, partizanii păcii din Italia, Franţa, Anglia, din Statele Unite înseşi şi din întreaga lume constituim unul din elementele care contribuie la schimbarea structurii politice a lumii".

Togliatti a chemat pe catolicii italieni să-şi însuşească cele cinci principii ale coexistenţei paşnice proclamate la conferinţa de la Bandung şi să traducă în viaţă principiile care contribuie la dezarmare şi slăbirea încordării, principii exprimate în cîteva din ultimele cuvîntări rostite de Papa Pius al 12-lea.

Togliatti s-a ocupat apoi de diferitele căi de trecere a unor ţări la socialism.

„In ceea ce priveşte partidul nostru, a spus Togliatti, cred că în acest domeniu am acţionat cu un anumit curaj. Grija noastră permanentă a fost să căutăm o cale proprie, italiană, de dezvoltare în direcţia socialismului..."

El a vorbit apoi despre problemele luptei comuniştilor din unele ţări capitaliste şi în primul rînd din Italia. Subliniind declinul mişcării social-democrate şi lupta maselor organizate, a oamenilor muncii catolici, Togliatti a subliniat necesitatea luptei pentru elementul nou pentru o unitate mai trainică şi mai largă a clasei muncitoare şi a mişcării progresiste a tuturor maselor muncitoare — condiţie hotărîtoare a dezvoltării Italiei şi a unor profunde transformări sociale.

Togliatti a vorbit apoi despre principiul conducerii colective care a fost exprimat de Congresul al 20-lea al P.C.U.S. şi despre cultul personalităţii condamnat de Congres.

In încheierea raportului său, Togliatti a subliniat necesitatea de a se studia cu atenţie documentele Congresului al 20-lea al P.C.U.S. „pentru ca toate elementele noi, importante şi eficace care decurg din acest congres să devină un bun general".

După discuţiile la raportul lui Togliatti, Comitetul Central a aprobat următoarea rezoluţie:

„Ascultînd şi discutînd raportul informativ al tovarăşului Togliatti cu privire la lucrările şi hotărîrile Congresului al 20-lea al P.C.U.S., Comitetul Central îl aprobă şi îşi exprimă satisfacţia profundă faţă de noua contribuţie uriaşă adusă de Congresul al 20-lea la abordarea şi rezolvarea problemelor fundamentale ale construirii socialismului şi comunismului, ale luptei pentru pace şi reînnoirea socialistă a societăţii în situaţia actuală creată în întreaga lume şi în fiecare ţară în parte.

Comitetul Central trimite un fierbinte salut frăţesc Partidului Comunist şi popoarelor Uniunii Sovietice; cheamă pe toţi comuniştii să studieze cu atenţie cuvîntările rostite la Congresul al 20-lea şi hotărîrile lui; obligă întregul partid de la conducere şi pînă la toate organizaţiile de bază să studieze cu atenţie toate problemele şi învăţămintele preţioase cuprinse în aceste cuvîntări şi hotărîri în scopul de a întări şi mai mult partidul nostru, organizarea lui, de a intensifica lupta lui pentru democraţie, pace şi socialism".

Plenara C. C. al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia

— Cuvîntarea lui E. Kardelj —

BELGRAD 16 (Agerpres). — La 14 martie, la plenara Comitetului Central al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia, în cadrul dezbaterilor pe marginea raportului lui P. Stambolici „Cu privire la munca cu tineretul", E. Kardelj a rostit o amplă cuvîntare.

Din discuţia pe marginea acestei probleme, a spus Kardelj, a reieşit că la noi educarea tineretului nostru este unul din domeniile cele mai slabe. După cum a spus E. Kardelj, aceasta se datoreşte printre altele faptului ca odată cu organizaţia de tineret în întregul ei nu este văzut omul tînăr ca atare, care învaţă, se pregăteşte să-şi ocupe un loc bine definit, să se încadreze în viaţa socială şi întîmpină pe această cale dificultăţi materiale şi morale. La noi, a spus Kardelj, în fiecare an cîteva sute de mii de oameni pleacă de la sate la oraşe, în fabrici şi se văd în condiţii cu totul noi. Şi oameni tineri părăsesc satele. In noile condiţii dispar vechile obiceiuri, vechile legături şi relaţii şi izbucneşte conflictul între părinţii cu vederi conservatoare şi tinerii care se văd în condiţii noi.

E. Kardelj a vorbit apoi despre necesitatea de a lupta împotriva influenţei pe care unele filme şi cărţi o exercită asupra tineretului. Organele conducătoare de partid, a continuat el trebuie să acorde mult mai mult ajutor concret tineretului, educatorilor şi organizaţiilor de tineret.

Uniunea Comuniştilor are ca sarcină principală să stabilească o legătură mai strînsă cu tineretul şi cu organele conducătoare ale Tineretului Popular.

E. Kardelj a consacrat o mare parte a cuvîntării sale sarcinilor educării tineretului în spiritul internaţionalismului.

In continuare Kardelj a spus că munca cu pionierii are o importanţă excepţională. La urma urmelor, a spus el, oficial nu am dizolvat organizaţiile de pionieri. Am demobilizat însă pe comunişti în ce priveşte munca cu pionierii.

Vorbind despre metodele de educare a tineretului, Kardelj a spus: Cînd vorbesc despre acţiuni practice, mă refer printre altele şi la activitatea în domeniul muncii. In trecut am închis şantierele de muncă şi nu am oferit tineretului alte forme de activitate. Cred însă că tocmai mobilizarea tinerilor la muncă şi participarea lor la conducerea vieţii publice constituie elementele principale ale educaţiei unui tînăr

Kardelj s-a ocupat pe larg de problema educării ideologice a tineretului în spiritul marxismului şi de organizare a muncii didactice şi educative în şcolile superioare şi medii.

Inginerii, medicii noştri tineri şi alţi specialişti, a spus el, nu sînt chiar atît de slabi în munca lor practică. Slăbiciunea lor constă în aceea că adesea ei sînt apolitici şi de aceea ajung sub influenţa diferitelor opinii străine. Cît priveşte însă cunoştinţele de specialitate, ele corespund în linii mari cerinţelor. Lipsurile şcolii noastre constau în primul rînd în faptul că rolul ei social-educativ este slab. Iar sarcina principală a şcolii noastre trebuie să fie tocmai educarea omului în spiritul socialismului. Cred că Tineretul Popular şi Uniunea Comuniştilor trebuie să depună mai multe eforturi în acest domeniu şi anume să se înfăptuiască cît mai curînd şi cît mai bine reforma necesară învăţămîntului. Fără îndoială că aceasta va uşura într-o mare măsură îndeplinirea sarcinilor implicate de o educaţie cu adevărat socialistă a tineretului.

După cuvîntarea lui Kardelj plenara a discutat cel de-al treilea punct de pe ordinea de zi — diverse. Cu aceasta, plenara C.C. al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia şi-a încheiat lucrările.

35 de ani de la semnarea tratatului sovieto-turc

MOSCOVA 16 (Agerpres). — La 16 martie s-au împlinit 35 de ani de la semnarea la Moscova a Tratatului sovieto-turc de prietenie şi frăţie. Presa sovietică consacră articole speciale acestei aniversări.

Astfel, „Pravda" publică sub semnătura lui V. Andreev un articol intitulat „Un document de mare importanţă", în care arată că tratatul sovieto-turc semnat la 16 martie 1921 a pus o bază trainică pentru relaţiile sincere, de prietenie şi bunăvecinătate care au existat între cele două ţări înainte de cel de al doilea război mondial".

Opinia publică sovietică, se spune în încheierea articolului, îşi exprimă convingerea că în Turcia se va înţelege faptul că stabilirea unor relaţii normale cu U.R.S.S., în spiritul Tratatului de prietenie şi frăţie încheiat acum 35 de ani, ar corespunde intereselor vitale ale Turciei.

In Uniunea Sovietică se consideră de asemenea că îmbunătăţirea relaţiilor sovieto-turce ar fi de folos atît celor două ţări cît şi cauzei menţinerii păcii în întreaga lume şi în special a păcii în Orientul Apropiat şi Mijlociu

Vizita lui G. M. Malenkov în Anglia

LONDRA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 martie, grupul de energeticieni sovietici, în frunte cu G. M. Malenkov, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., ministru al Centralelor Electrice, a fost primit de lordul Citrine, preşedintele Administraţiei energeticii centrale.

In după amiaza zilei, G. M. Malenkov a oferit un dejun la care au participat lordul Citrine, lordul Reading, ministru de stat pentru Afacerile Externe şi alte oficialităţi.

Luînd cuvîntul la dejun, G. M. Malenkov a mulţumit pentru posibilitatea oferită delegaţiei de energeticieni sovietici de a vizita Anglia şi de a cunoaşte acea ramură a economiei naţionale care îi interesează.

„Folosind prilejul ce mi se oferă — a spus în continuare G. M. Malenkov — aş vrea să subliniez că, la rîndul nostru, am fi bucuroşi să salutăm în ţara noastră o delegaţie de energeticieni englezi, în frunte cu lordul Citrine, preşedintele Administraţiei energeticii centrale. Aş fi fericit dacă dl. Jones, ministrul Combustibilului şi Energiei Electrice, ar vizita ţara noastră, oricînd va voi, în vara acestui an.

Sper că schimbul reciproc de delegaţii de specialişti în domeniul energeticii va fi pentru noi toţi extrem de util".

O. Jones, ministrul Combustibilului şi Energiei Electrice, care a luat apoi cuvîntul, a salutat pe oaspeţii sovietici în numele guvernului englez. El a exprimat speranţa că schimbul reciproc va contribui la întărirea înţelegerii dintre cele două ţări. El i-a mulţumit lui G. M. Malenkov pentru invitaţia amabilă şi a declarat că dacă timpul şi treburile îi vor permite, va fi bucuros să viziteze Uniunea Sovietică.

Dejunul a decurs într-o atmosferă caldă şi prietenească.

Plenara Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S.

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 martie, s-a deschis la Moscova plenara Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, consacrată rezultatelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. şi sarcinilor sindicatelor.

La prima şedinţă au fost discutate probleme organizatorice. Plenara a satisfăcut cererea lui N. M. Şvernik de a-l elibera din funcţia de preşedinte al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică în legătură cu alegerea sa ca preşedinte al Comitetului Controlului de partid al C.C. al P.C.U.S.

Ca preşedinte al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică a fost ales V. V. Grişin.

L. N. Soloviov, vicepreşedinte al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, a prezentat apoi raportul cu privire la rezultatele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. şi sarcinile sindicatelor.

În 24 de ore

PARIS. — După cum anunţă ziarul „L'Humanité", la 22 martie în oraşul Saint-Cuen (departamentul Sena) va avea loc plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Francez. Plenara va examina problemele politice actuale în lumina rezultatelor Congresului al 20-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Jacques Duclos, secretar al C.C. al P.C. Francez, va prezenta raportul.

PARIS. — După dezbateri de cîteva ore, care s-au prelungit în cursul nopţii de joi, Consiliul Republicii a aprobat cu 294 voturi faţă de 7 contra proiectul de lege prin care guvernul Guy Mollet cere parlamentului împuterniciri speciale în legătură cu Algeria.

CAIRO. — După cum anunţă agenţia France Presse, Anthony Head, ministrul de Război al Angliei, a sosit la Ismailia (Egipt) pentru a inspecta instalaţiile militare engleze din zona canalului de Suez.

PARIS. — In seara zilei de 15 martie Vincent Auriol, fost preşedinte al Republicii Franceze, fruntaş de seamă al vieţii publice din Franţa, s-a întors la Paris din călătoria sa prin Uniunea Sovietică.

După cum anunţă agenţia France Presse, la sosire V. Auriol a declarat: „In U.R.S.S. m-am bucurat de o primire foarte călduroasă nu numai din partea conducătorilor sovietici ci şi din partea poporului şi a diferitelor cercuri universitare şi ştiinţifice cu care m-am întîlnit".

TOKIO. — Postul de radio Tokio anunţă că la 15 martie conducerea Partidului Comunist din Japonia a organizat o conferinţă de presă la care a comunicat că între 6 şi 8 martie a avut loc cea de a 5-a plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist din Japonia La plenară au fost studiate materialele Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, şi s-a adoptat hotărîrea de a se desfăşura o campanie pentru interzicerea experimentării armelor atomică şi cu hidrogen de către Statele Unite în Pacific

HELSINKI. — In Finlanda continuă de două săptămîni greva generală. In ţară activitatea productivă a fost de fapt complect paralizată: întreprinderile industriale nu lucrează, porturile maritime au fost închise, traficul feroviar şi transportul urban au încetat. Circulaţia autovehiculelor a fost redusă la minimum. Nu apare nici un ziar cu excepţia organului sindicatelor, ziarul „Palkkatyelainen" Legăturile poştale au fost întrerupte.

Schimbul de mesaje între Mohammed Ali şi N. A. Bulganin

MOSCOVA 16 (Agerpres). TASS transmite: Cu prilejul apropiatei proclamări a Republicii Pakistan, Mohammed Ali, primul ministru al Pakistanului, a adresat un mesaj lui N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. a adresat un mesaj de răspuns lui Mohammed Ali, primul ministru al Pakistanului.

Publicăm mai jos textele mesajelor.

★ ★ ★

MESAJUL ADRESAT LUI N. A. BULGANIN DE MOHAMMED ALI, PRIMUL MINISTRU AL PAKISTANULUI.

Excelenţei sale d-lui N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

MOSCOVA

EXCELENŢA,

Am onoarea să comunic excelenţei voastre că în conformitate cu constituţia adoptată recent de Adunarea constituantă, Pakistanul va fi proclamat republică la 23 martie 1956.

Atît eu cît şi guvernul meu vom avea o mare satisfacţie, dacă la festivităţile cu prilejul Zilei Republicii guvernul excelenţei voastre va fi reprezentat printr-un reprezentant special. Consider de prisos să amintesc că în tot timpul vizitei lor, în această ţară, atît el cît şi persoanele care-l vor însoţi se vor bucura de primirea care se cuvine unor oaspeţi ai statului.

Fiţi amabil excelenţă, să primiţi asigurarea prea înaltului meu respect.

MOHAMMED ALI,
primul ministru al Pakistanului

8 martie 1956

MESAJUL ADRESAT DE N. A. BULGANIN, PREŞEDINTELE CONSILIULUI DE MINIŞTRI AL U.R.S.S., D-LUI MOHAMMED ALI.

Excelenţei sale d-lui Mohammed Ali, primul ministru al Pakistanului.

CARACI

EXCELENŢĂ

Am onoarea să confirm primirea amabilului dv. mesaj prin care guvernul sovietic este invitat să trimită un reprezentat special pentru a participa la festivităţile cu prilejul proclamării Republicii Pakistan

Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste a numit ca reprezentant special pentru a participa la festivităţi pe A. I. Mikoian, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri. El va fi însoţit de S. R. Raşidov, vice-preşedinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi preşedinte al Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Uzbece, I. F. Spedko, ambasadorul U.R.S.S. în Pakistan, şi de trimisul F. P. Dolia.

Primiţi, Excelenţă, asigurarea respectului meu cel mai profund.

N. BULGANIN
Preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

Moscova, Kremlin
15 martie, 1956.

Declaraţia lui Jules Moch despre planul francez de dezarmare

PARIS 16 (Agerpres). — Inainte de a pleca la Londra, Jules Moch, reprezentantul permanent al Franţei în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, a făcut corespondentului ziarului „France Soir" o declaraţie în care a subliniat că planul francez de dezarmare este un „compromis între tezele occidentale şi ruseşti". „Principalul în planul meu, a spus Moch, este exprimat în cele cîteva cuvinte citate de preşedintele Consiliului de Miniştri, Guy Mollet, în declaraţia sa guvernamentală: nici control fără dezarmare, nici dezarmare fără control, ci o dezarmare treptată care să poată fi controlată în condiţiile actuale".

Jules Moch a subliniat că apropiata sesiune de la Londra a subcomitetului are o mare însemnătate întrucît ea are loc după schimbul de mesaje dintre preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin şi preşedintele S.U.A., Eisenhower. „Dacă încă ieri, a spus el, unele puncte de vedere erau diametral opuse, astăzi ele s-au apropiat într-o oarecare măsură".

Al. C. Constantinescu

La 16 martie 1956 a încetat din viaţă, după o lungă şi grea suferinţă, tov. Al. C. Constantinescu, cunoscut ziarist şi publicist.

Tov. Al. C. Constantinescu s-a născut în anul 1905. El s-a făcut cunoscut încă din tinereţe prin activitatea sa ziaristică, desfăşurată de pe poziţii democratice. In numeroase articole, publicate înainte de eliberarea patriei noastre în revista „Şantier", precum şi în diferite ziare, tov. Al. C. Constantinescu s-a manifestat ca un militant înflăcărat pentru pace şi progres social, devenind un nume iubit pentru cititorii cu convingeri democratice.

Pe o nouă treaptă s-a ridicat activitatea publicistică a tov. Al. C. Constantinescu, după 23 August 1944.

Membru al Partidului Muncitoresc Romîn, ziarist progresist talentat, el a ocupat funcţiuni de răspundere la diferite ziare şi publicaţii.

Paralel cu această activitate, tov. Al. C. Constantinescu a scris în această perioadă izbutite lucrări literare destinate copiilor, avînd şi unele sarcini organizatorice în cadrul Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

Acei care l-au cunoscut pe tov. Al. C. Constantinescu, au lucrat alături de el, au putut aprecia întotdeauna marea lui dragoste pentru [illegible]. Numeroşi ziarişti şi publicişti tineri s-au format sub îndrumarea atentă, neobosită a tov. Al. C. Constantinescu care împărtăşea celor din jur căldura şi entuziasmul său. In ultimii săi ani de viaţă, tov. Al. C. Constantinescu a avut prilejul să pună în valoare aceste calităţi în munca de decan al Facultăţii de ziaristică din Bucureşti, muncă de care s-a achitat cu deosebit succes pînă cînd boala necruţătoare l-a ţintuit pe patul unor crude suferinţe. Pildă de entuziasm creator, tov. Al. C. Constantinescu a găsit puterea de muncă să scrie cîteva lucrări dramatice.

Pentru activitatea sa publicistică şi pentru meritele sale, tov. Al. C. Constantinescu a fost distins cu ordine şi medalii ale Republicii Populare Romîne.

Pentru modestia, munca entuziastă şi ataşamentul său faţă de regimul democrat popular, amintirea lui va rămîne mereu vie în inimile noastre.

★

Uniunea Scriitorilor din R.P.R. face cunoscută încetarea din viaţă a tovarăşului Al. C. Constantinescu, membru al Uniunii, scriitor remarcabil, devotat luptător pentru pace şi progres social.

UNIUNEA SCRIITORILOR DIN R.P.R.

★

Uniunea Ziariştilor din R.P.R. anunţă cu profundă durere încetarea din viaţă a tovarăşului Al. C. Constantinescu, cunoscut ziarist şi publicist, militant înflăcărat pentru pace şi progres social.

Sicriul cu corpul neînsufleţit al defunctului se află depus în sala de marmoră a Casei Ziariştilor din Bucureşti, str. Dobrogeanu Gherea nr. 5, unde va avea loc astăzi la orele 14.30 adunarea de doliu.

Incinerarea va avea loc începînd de la 16 la crematoriul Cenuşa.

UNIUNEA ZIARIŞTILOR DIN R.P.R.

★

Corpul profesoral şi studenţii Facultăţii de ziaristică a Universităţii „C. I. Parhon" deplîng moartea prematură a tovarăşului Al. C. Constantinescu fost decan şi profesor al facultăţii.

PROFESORII ŞI STUDENŢII FACULTĂŢII DE ZIARISTICĂ

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

STAS — 3452 — 52